

October 27, 2023

WESTERN ARMENIA

N° 002

ԽՈՇԱԲԻ ԲԵՐԴ, ՎԱՍՊՈՐԱԿԱՆ
FORT DE KHOSHAB, VASPURAKAN
FORT OF KHOSHAB, VASPURAKAN

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Էջ 2
«ՊԱՏԵՐԱԶՄ ԵՒ ՑԵՂԱՍՊՊԱՆՈՒԹԻՒՆ ԱՐՑԱԽԻՆ ՄԷՋ»
ԳԻՏԱԺՈՂՈՎ՝ ԱՐՄԵՆԱԿ ԱՔՐԱՀԱՄԵԱՆԻ ՄԱՍՆԱԿՑՈՒԹԵԱՄԲ

ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ԺՈՂՈՎԻ
ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒՆ ԸՆԴԱՌԱՋ

Էջ 3
ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՅԵՐՈՒ ՀԱՐՑԻՆ ՇՈՒՐՋ

Էջ 8
ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԶԱՒԱԿՆԵՐԸ

Էջ 10
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԻՆՔՆՈՒԹԻՒՆ

Էջ 12
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳԵՆԵՏԻԿ ՏԱՐՐԵՐ ԿԱՆ ԱՅԼ
ԱԶԳԵՐՈՒ ՔՈՎ

Էջ 13
ՎԱՆԴԱԼԻԶՄՆ ԱՐՑԱԽԻ ԳՐԱՎԵԱԼ ՏԱՐԱԾՔՆԵՐՈՒ ՄԷՋ ԿԸ
ՇԱՐՈՒՆԱԿՈՒԻ. ՇՈՒՇԻ ԿԵՐՊԱՐՈՒԵՍԻ
ԹԱՆԳԱՐԱՆ

Էջ 14
ԱՐՑԱԽԻՆ ԽԱՋՔԱՐԵՐԸ ՎՏԱՆԳՈՒԱԾ ԵՆ

SOMMAIRE

PAGE 15
CONFÉRENCE « GUERRE ET GÉNOCIDE EN ARTSAKH » AVEC LA
PARTICIPATION D'ARMENAG APRAHAMIAN

PARLEMENT
LA QUESTION DES ÉLECTIONS DE L'ASSEMBLÉE NATIONALE DE
L'ARMÉNIE OCCIDENTALE

PAGE 16
SUR LA QUESTION DES ARMÉNIENS D'ARMÉNIE OCCIDENTALE

PAGE 19
ENFANTS D'ARMÉNIE OCCIDENTALE

PAGE 21
IDENTITÉ ARMÉNIENNE

PAGE 23
IL EXISTE DES ÉLÉMENTS GÉNÉTIQUES ARMÉNIENS DANS D'AUTRES
NATIONS

PAGE 24
LE VANDALISME CONTINUE DANS LES TERRITOIRES OCCUPÉS DE
L'ARTSAKH : MUSÉE DES BEAUX-ARTS DE CHOUCI

PAGE 25
LES KHACHKARS D'ARTSAKH SONT EN VOIE DE DISPARITION

CONTENTS

PAGE 26
CONFERENCE “WAR AND GENOCIDE IN ARTSAKH” WITH THE
PARTICIPATION OF ARMENAG APRAHAMIAN

THE QUESTION OF ELECTIONS TO THE NATIONAL ASSEMBLY OF
WESTERN ARMENIA

PAGE 27
ON THE QUESTION OF THE ARMENIANS OF WESTERN ARMENIA

PAGE 30
CHILDREN OF WESTERN ARMENIA

PAGE 32
HISTORY ARMENIAN IDENTITY

PAGE 34
THERE ARE ARMENIAN GENETIC ELEMENTS IN OTHER NATIONS

PAGE 35
VANDALISM CONTINUES IN THE OCCUPIED TERRITORIES OF ARTSAKH:
SHUSHI MUSEUM OF FINE ARTS

PAGE 36
ARTSAKH KHACHKARS ARE ENDANGERED

«ՊԱՏԵՐԱԶՄ ԵՒ ՑԵՂԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ ԱՐՑԱԽԻՆ ՄԷՋ» ԳԻՏԱԺՈՂՈՎ՝ ԱՐՄԵՆԱԿ ԱՐԱՀԱՄԵԱՆԻ ՄԱՍՆԱԿՑՈՒԹԵԱՄԲ

Նոյեմբերի 14-ին, ժամը 15:00-ին՝ 06600 Անթիբ Պրինցիպալ Պաստուր 12 հասցեն գտնուող Զինուորին Տունը զեկոյցով հանդես կու գա Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհրդին նախագահ, Արցախեան ողբերգութեան ականատես, այժմ Ֆրանսիա վերադարձած Պարոն Արմենակ Աբրահամեանը:

Պարոն Աբրահամեանը կներկայացնէ յականարտութենէ ետք ստեղծուած իրավիճակը, որը նաեւ կընդգծէ Հայաստանի անորոշ ապագան՝ ի դէմս Բաքուի եւ Թուրքիոյ սպառնալիքներու:

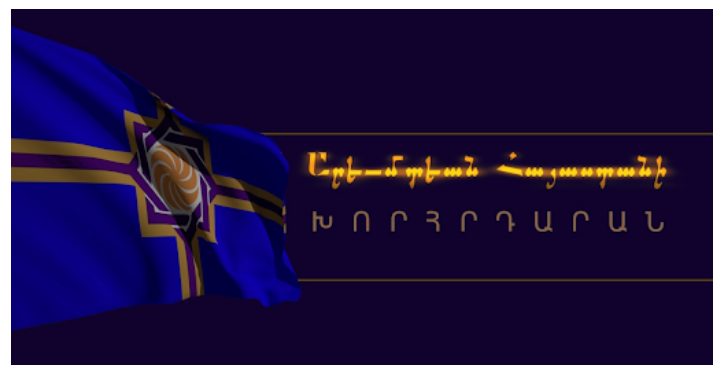
Ավելին՝
<http://surl.li/mrngt>
<http://surl.li/mrnhn>

ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ԺՈՂՈՎԻ ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒՆ ԸՆԴԱՌԱՋ

Արեւմտեան Հայաստանի պետական հեռուստակայանը մէկ անգամ եւս կը ներկայացնէ երեսփոխանութեան թեկնածուներուն եւ կը խնդրէ իր դիտորդներուն ու պոտենցիալ ընտրազանգուածին առաւել մեծ ուշադրութեամբ յետեւիլ մեր թեկնածուներուն, անոնց կենսագրականներուն ու գործունեութեանը, որը անոնք կը ծավալեն յանուն Հայաստան պետութեան հզորացման: Մեր հեռուստակայանը մինչ քարօրշաւին ավարտը՝ 2023 թուականի Նոյեմբեր 15-ը, իրաքանչիւր օր ձեզի կներկայացնէ երեսփոխանի թեկնածութեան համար դիմած անձանց համառոտ տուեալները: Առաւել մանրամասն կարող եք ծանօթանալ մեր նշուած յղումով:

- 1.Վրեժ Աբրահամեան- Դեկան, Աեւմտեան Հայաստանի Ազատամարտիկներու Խորհրդի համանախագահ
- 2.Ժան Ղազարոսեան-Արեւմտեան Հայաստանի Ազատամարտիկներու Խորհրդի համանախագահ
- 3.Արմենակ Աբրահամեան- Արեւմտեան Հայաստանին նախագահ
- 4.Լիդիա Մարգոսեան – Արեւմտեան Հայաստանին արտաքին գործերու նախարար
- 5.Նելլի Յարութիւնեան-Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովին նախագահ
- 6.Սեդա Մելիքեան-Արեւմտեան Հայաստանի վարչապետ

<https://president-western-armenia.eu/աջակցեք-արեւմտեան-հայաստանի-խորհրդա/>

Օսմանեան կայսրութեան մէջ սուլթան Աբդուլ Համիդ II-ի վարած հակահայկական քաղաքականութիւնն իր գագաթնակետը հասաւ 1890-ական թականներուն, երբ հարիւր հազարաւոր հայեր կոտորուեցան, բռնի կրօնափոխուեցին, տարագրուցին: Նախադէպը չունեցող այդ դեպքերը չէին կարող վրիպիլ ժամանակակիցներու ուշադրութենէ:

Հայերու հալածանքները համաշխարհային արձագանք ունեցան. բազմաթիւ առաջադեմ մարդիկ դատապարտեցին յամիդեան վարչակարգը, եվրոպական մամուլը լոյս տեսան բազմաթիւ դատապարտող յօդուածներ, ծաղրանկարներ, թուրքական վայրագութիւնները պատկերող գրքոյկներ: Օսմանեան կայսրութեան մէջ ծաւալուեց աննախադէպ նպաստամատոյց գործունեութիւն, որու նպատակը յամիդեան աղետին յետեւանքները մեղմիլն էր:

Հայ ժողովուրդի օրհասական դրութիւնը, բնականաբար, չէր կարող չքննարկուիլ եւ չլուսաբանուիլ նաեւ տուեալ ժամանակաշրջանի հայկական մամուլին մէջ: Ինչպէս արեւմտահայ, այնպէս ալ արեւելահայ մամուլը մեծ տեղ է հատկացուցեր հայ ժողովուրդի կրած տառապանքներու ներկայացմանը՝ այդպիսով լուսաբանելով եւ փաստագրելով յամիդեան սարսափները: Որպէս այդ կոտորածներու մեկնարկ՝ կարելոր նշանակութիւն ունին Սասուն 1894թ. ծաւալուած իրադարձութիւնները: Սասունի՝ 1894թ. ինքնապաշտպանութեան եւ կոտորածի լուսաբանումը:

Այդ նպատակաւ Western Armenia Tv-ին ուսումնասիրեր է «Մշակի», «Մուրճի», «Նոր Դարի» եւ «Արձագանքի» հրապարակումները: Այդ թերթերն էին, որ 1890-ական թուականներուն եռանդուն գործունեութիւն էին ծաւալեր Արեւելահայ իրականութեան մէջ:

ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՅԵՐՈՒ ՀԱՐՑԻՆ ՇՈՒՐՋ

Վերոնշեալ բոլոր պարբերականներն ալ Արեւմտեան Հայաստանի հայութեան կեանքը ներկայացնող բաժիններ ունեին, որոնց էջերու մէջ շատ են Արեւմտեան Հայաստանի հարցին, ինչպէս նաեւ յամիդեան կոտորածներուն նւիրուած նիւթերը: Յատկանշական են մասնաւորապէս յամիդեան կոտորածներուն առնչուող շարք մը կարելոր հիմնահարցերու վերաբերեալ Արեւելեան Հայաստանի հայ թերթերու ընկալումները:

Արեւելահայ մամուլը կը գործեր ցարական գրաքննութեան պայմաններուն, որու յետեւանքով հայերու հալածանքներու մասին բազմաթիւ նիւթեր կամ չէին տպագրուի, կամ ալ պարզապէս «կը մաքրուէին» անցանկալի տեսակետներէն: Ցարական Ռուսաստանի այս քաղաքականութիւնը պայմանաւորուած էր այն հանգամանքով, որ այս շրջանը ռուս-թուրքական յարաբերութիւններու որոշակի մեղմացումը նկատուէր: Բացի այդ, ցարական կառավարութիւնը կը վախնար, որ սուլթանի հակահայկական քաղաքականութեան դէմ արեւմտահայերու ազատագրական շարժումները կարող են «ոգեւորիչ» նշանակութիւն ունենալ իր ենթակայութեան տակ գտնուող արեւելահայերու համար: Միւս կողմէն հայկական թերթերը, չունենալով թղթակիցներու մեծ բանակ, հաճախ ստիպուած կըլային բաւարարուիլ Արեւմտեան Հայաստանէն հասնող կցկտուր տեղեկութիւններով: Չնայած խոշընդոտող նման պայմաններուն՝ արեւելահայ խմբագիրները մեծ պատասխանատվութեամբ են մոտեցեր հարցին:

Արդ, մենք սկզբից իսկ մտածեր ենք, որ այդ խնդրի մէջ մեր առարկան պետք է ըլա բուն երկիրը իւր ժողովուրդով... «Մուրճ»-ը կ'աշխատի, հնարաւոր եղածին չափ, ամէն ամիս հաշիւ տալ Տաճկա-Հայաստանի ընթացիկ կեանքի դէպքերէն» : Միւս կողմէն արեւելահայ պարբերականները սեփական լրատուութեան պակասը լրացնելու համար լայնորեն օգտուեր են արեւմտեան եւ ռուսական պարբերականներու յաղորդումներէն:

Սակայն, անշուշտ, առաւել մեծ կարեւորութիւն կը ներկայացնեն սեփական թղթակիցներու յաղորդումները եւ դէպքերուն գնահատականները:

Սասունի 1894 թ. կոտորածը Սասուն հայերն ունեին կիսանկախ վիճակ, որուն պատճառներու վերաբերեալ տեղին դիտարկում կարուի «Մուրճ»-ի համարներէն մէկը.

«...Անոր լեռնաբնակ ժողովուրդը վաղուց ի վերկը վայելէ կիսաազատութեան նման դրութիւն մը. բայց այդ դրութիւնը ստեղծեր է ոչ թէ որեւէ քաղաքական արտօնութիւններու շնորհիւ, այլ միայն շնորհիւ երկրի լեռնային դրութեան, ուր բնակիչները, հայ թե քիւրդ, թերեւ ոչ աւելի քան 15 հազար, կեսը հայ, կեսը քիւրդ, երբեք չէին կարող իրենց դրութիւնէն օգտուիլ յառաջադիմութեան ճանապարհի վրայ իրանց դնելու համար, բոլորովին ընդհակառակը, դա՛ անխնամ թողած տեղերէն մէկ է, ուր մարդկանց վիճակը միանգամայն թողած է բնութեան բերմունքին...» :

Ըսուածը լավագոյնս կը բնութագրէ սասունցիներու կիսանկախ վիճակը պայմանաւորող երկու հիմնական գործոնները՝ աշխարհագրական դիրքը եւ բնակիչներու համեմատաբար անբարեկեցիկ կեանքը:

Օսմանեան իշխանութիւնները 1890-ական թթ. առաջին կեսին քանի մը անգամ փորձեր էին վերջ տալ ատոր, սակայն ապարդիւն: Սուլթանի հակահայկական քաղաքականութիւնը հասեր էր իր գագաթնակետին, օրեցօր աւելացող հարկերը, հայերու նկատմամբ թուրք աղաներու եւ քուրդ բեկերու սանձարձակ պահուածքը կը ստիպէին սասունցիներուն դիմեր ինքնապաշտպանութեան:

1893 թ. հայերու եւ քուրդերու միջեւ բախումները հաճախակի կը դառնան, իսկ 1894թ. ամռանը հայերը կը դիմեն ապստամբութեան՝ կտրականապէս մերժելով հարկեր վճարիլ:

Այսպէս, հարկերը երկար ժամանակ սասունցիներու կողմէն չվճարիլը պատճառ դարձնելով, բայց իրականը Սասունը հիմնահատակ աւերելու նպատակաւ, 1894թ. Մուշ կէդրօնացուեր են թուրքական չորրորդ բանակի զորամասերը Զեքի փաշայի հրամանատարութեամբ :

Հարձակումը սկսուեր է Շենիք եւ Սեմալ գիւղերէն:

Սասունի կոտորածն արդեն կատարուած իրողութիւն էր, ուստի միջազգային հանրութեան ճնշումներու ներքոյ ու Մեծ Բրիտանիոյ առաջարկով երկար բանակցութիւններէն ետք վերջապէս որոշուեց քննիչ հանձնաժողով ստեղծիլ՝ Սասունի դէպքերն ուսումնասիրելու համար: Հանձնաժողովը կազմուած էր Մեծ Բրիտանիոյ, Ֆրանսիոյ եւ Ռուսաստանի դիվանագետներէն ու երեք թուրք ներկայացուցիչներէն, որոնք թուրքական կառավարութեան կողմէն նշանակուեր էին՝ հանձնաժողովի գործունեութիւնը խափանելու համար:

Այս յօդուածը ուսումնասիրուող պարբերականներու մէջ քննիչ հանձնաժողովի գործունեութիւնը հիմնականը կը լուսաբանուի արեւմտեան եւ ռուսական մամուլի հրապարակումներու հիման վրայ, ինչը հավանաբար պայմանաւորուած էր սեփական լրատութեան պակաս ունենալու հանգամանքով:

Այդ հաղորդումներէն պարզ կը դառնա, որ թուրքական կառավարութիւնն անընդհատ կը խոչընդոտեր հանձնաժողովին գործունեութիւնը:

Քննիչ հանձնաժողովի աշխատանքները խոչընդոտելու եւ Սասունի կոտորածների հետքերը վերացնելու համար թուրքական կառավարութիւնը նախ եւ առաջ կը վերացնէ կոտորածին մասին պաշտօնական փաստաթուղթերը: Բարձրագոյն կարգադրութեամբ վերացուեր է նաեւ Սասունի կոտորածներու ղեկավար Զեքի փաշայի այն հեռագիրը, որ կը յաղորդէր, թէ վերջին անգամ Սասուն սպանուեր էր 1720 հոգի:

Թուրքական կառավարութիւնը նաեւ արգելեց օտար թղթակիցներու մուտքը Արեւմտեան Հայաստան, ընդ որում արգելուեցան ոչ միայն չեզոք թերթերու թղթակիցներու մուտքը, այլ նաեւ Օսմանեան Կայսրութեան շահերը պաշտպանող թղթակիցներու:

Պատճառը մէկն էր. թուրքական իշխանութիւնները համոզուած էին, որ օտար թղթակիցները դիտմամբ չեն հեղաշրջելու իրենց տեսածն ու լսածը:

«Մուրճի» 1895թ. 1-ին համարը նաեւ կը նշուի, «Ցաւով սրտի կը յայտնենք, որ մեր ջերմ ու տեւական ջանքերը՝ Սասունի դէպքերն անաչառ քննելու նպատակաւ մեր յատուկ թղթակցի համար Հայաստան մտնելու իրաւունք ստանալու մասին՝ ապարդիւն անցաւ»:

Որպէս հանձնաժողովի գործունեութեան վերաբերեալ սեփական թղթակցի կողմէն ուղարկուած յօդուած՝ կ'առանձնանար միայն «Արձագանքի»՝ 1895թ. Մարտի 12-ի համարը լոյս տեսած նիւթը, որը թղթակիցը Մուշէն խմբագրութիւն էր ուղարկեր Փետրվար 23-ին: Հոդվածագիրը մանրամասն կը նկարագրէ քննիչ հանձնաժողովի ժամանելէն առաջ եւ ետք Մուշ ու Սասուն տիրող իրավիճակը:

Սասունի կոտորածներն «Արձագանք»-ին էջերը լուսաբանուեցին թերթին թղթակիցին՝ Կարինեն ուղարկուած յօդուածներու միջոցով: Սեպտեմբեր 9-ին «Արձագանք»-ին մէջ լոյս տեսած թերթին թղթակիցին կողմէն Օգոստոս 25-ի ուղարկուած յօդուածը հակիրճ տեղեկութիւններ կը յաղորդէ ապստամբութեան պատճառներու եւ պաշարման մէջ գտնուող Սասունին մասին. «Սասունցիներու կառավարութեան մատուցուելիք հարկերը բաւական միջոցից ի վեր անվճար էին. և ահա այդ պատճառաբանութեամբ խումբ մը՝ տեղային հանգամանքներուն, ճանապարհներուն, կիրճներուն ծանօթ քօշարի քիւրդերու առաջնորդութեամբ ուղարկեց 300 կազմ եւ զինեալ զինուորներ: Սասնոյ հայ ազգաբնակչութիւնը այդ երեւոյթը ներքին ի չար դիտաւորեայ մտքին մը նախադուռ ճանաչելով, կը փորձէ իրենց ազատ երկրէն ու հողէն թրխացեր այդ անկոչ եւ ապականիչ հիւրերուն...»:

«Նոր Դար» թերթը մի քիչ աւելի ուշ եւ աւելի քիչ է անդրադարձեր Սասունի կոտորածներուն: Առաջին անգամ Սասունի դէպքերուն անդրադարձ կը կատարուի «Նոր Դար»-ի Սեպտեմբեր 14-ի համարը Սասունէն գնացած երիտասարդի մը յաղորդած տեղեկութիւններու հիման վրայ:

Իսկ Նոր Դարի՝ Նոյեմբեր 1-ին համարը լոյս տեսած յօդուածը (թղթակիցին կողմէն Կ. Պոլսէն նիւթն ուղարկուեր է Հոկտեմբեր 22-ին) թեւ ոչ մանրամասնորեն, բայց կը նկարագրէ Սասուն տիրող իրավիճակն ու ապստամբութեան պատճառը. «Սասունի ապստամբներու դէմ խիստ միջոցներ է ծրագրած եղեր, այսինքն բացարձակ պատերազմ բուռն հպատակ ժողովուրդի մը դէմ, որը համարձակուեր է բարբարոս՝ կառավարիչներու դէմ իւր դժգոհութիւնը զէնքով արտայայտելու»:

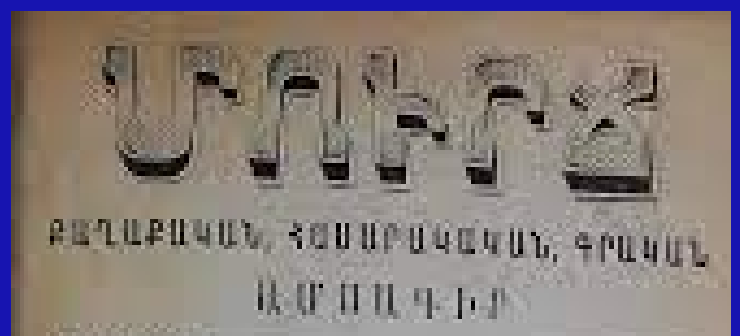
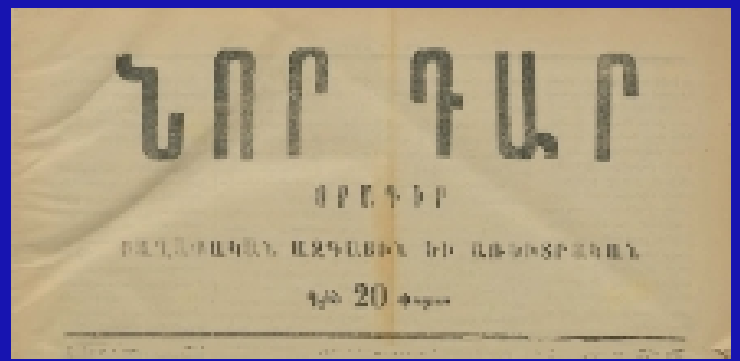
Ընդհանուր առմամբ արեւելահայ պարբերականներն առարկայական գնահատականներ կու տան Սասունի դէպքերու ծագման պատճառներու մասին: Նախ «Մուրճը», քիչ աւելի ուշ նաեւ միւս թերթերը կը քննարկեն եւ կը ներկայացնեն Սասուն ծաւալուած իրադարձութիւններու իրական պատճառները՝ ատոր զուգադրելով նաեւ քննարկուող հարցին մէջ Օսմանեան կառավարութեան գործողութիւններու հիմնական նպատակներու բացայայտումը:

Սասուն տեղի ունեցող իրադարձութիւններու ժամանակ՝ մեծ հետաքրքրութիւն կը ներկայացնեն արեւելահայ մամուլը մեծ տերութիւններու քաղաքականութեան ընկալումը եւ ներկայացումը: Պետք է նշիլ, որ մեծ տերութիւններէն յատկապէս կը քննարկուի եւ կը ներկայացուի Մեծ Բրիտանիոյ դիրքորոշումը: Այդ մասին կը վկայէ անգամ «Մուրճ»-ին խմբագիր Արասիսանեանի այն չափազանցուած դիտարկումը, որու համաձայն. «...Արեւմտեան Հայաստանի հայերուն խնդիրը ներկայիս, եւ ամիսներէն ի վեր, դառեր է անգլիական խնդիր»: «Մուրճ»-ին դիտարկումները Մեծ Բրիտանիոյ քաղաքականութեան հարցին մէջ ոչ միշտ կը ներկայացնեն առարկայական իրականութիւնը:

«Մուրճ»-ին դիտարկումները Մեծ Բրիտանիոյ քաղաքականութեան հարցին մէջ ոչ միշտ կը ներկայացնեն առարկայական իրականութիւնը: Այսպէս, գլխաւոր խմբագիրը Արեւմտեան Հայաստանի հայերուն հարցին լուծման ուղղութեամբ կը տեսնէ միայն մէկ դերակատար՝ Մեծ Բրիտանիին: «Մենք տեսանք, որ Սասունի կոտորածին խնդիրը մանաւանդ Անգլիա յարուցոյց տաճկահայկական խնդիրը առհասարակ: Յետեւապէս Անգլիա տրամադիր չէին քննիչ յանձնաժողով կազմելու խնդիրը վերջացնելով՝ հայկական խնդիրը վերջացուցած համարիլ: Հրապարակ էր եկեր Տաճկա-Հայաստան բարեփոխութիւններ մտցնելու խնդիրը...»:

«Նոր Դար» եւս քիչ չեն հրապարկումները, որոնք կ'անդրադառնան Մեծ Բրիտանիոյ քաղաքականութեանը, ինչպէս նաեւ Արեւմտեան Հայաստանի հայերուն հարցը կը դիտարկուի բրիտանական երկու կուսակցութիւններու՝ պահպանողականներու եւ լիբերալներու քաղաքականութեան ֆոնին: Թերթը հիմնականը դրական ակնկալիքներ կը կապէ Մեծ Բրիտանիոյ հետ: Թերթին մէջ անդրադարձ կը կատարուի նաեւ Ֆրանսիոյ քաղաքականութեանը: Այդուհանդերձ, «Նոր Դար»-ին մէջ չկա նոյնքան ոգեւորութիւն Ֆրանսիոյ դիրքորոշման հետ կապուած:

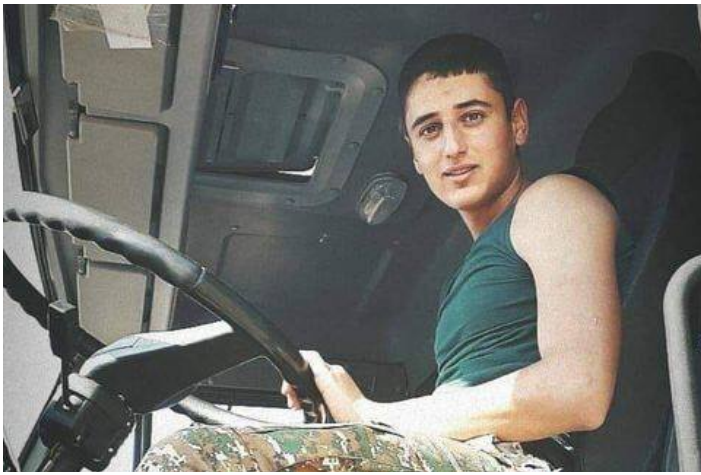
Աւելին, խօսելով Արեւմտեան Հայաստանի հայերուն հարցով Ֆրանսիոյ շահի մասին կը նշուի. «Արդեօք մի ինքնավար Հայաստան, բարենորոգուած հայկական նահանգներ պետական ինչ շահ պիտի ընծայէին Ֆրանսիային. անոր որ դիրքին, որ ուղղութեան պիտի նպաստէին,- ոչ մի»: Ֆրանսիոյ քաղաքականութեան գլխաւոր դրդապատճառ համարելով Անգլիային յակակշռիլը՝ հնչակեան յայտնի գործիչ Սապահ-Գիւլեանն իր սիւնակը կը գրէ, որ «... ներկայիս հայկական խնդիրին մէջ Ֆրանսիոյ դիրքն է՝ բռնիլ ռուսական ուղղութիւնը, ըստ կարելւոյն չըվշտացնիլ Թիւրքիային եւ ի հարկին յակառակիլ Անգլիային»:

Ավելին՝
<http://surl.li/mrocu>
<http://surl.li/mrodd>
<http://surl.li/mrodj>
<http://surl.li/mrodo>

ԱՐԵՎՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԶԱՒԱԿՆԵՐԸ

ՍԱՍՈՒՆ ՄՈՎՍԻՍԵԱՆ

Սասուն Մովսիսեանը ծնունդ է Արմավիրի մարզի Ակնալիճ գիւղը, 2001թուականի Հոկտեմբեր 31-ին: Բանակ է զորակոչուել 2020 թուականի հունվար 20-ին՝ սկիզբը Հադրութ, այնույետեւ Զինավան:

Ծառայութիւնն անցկըցուցեր է որպէս վարորդ՝ իր զորամասերը:

Պատերազմին առաջին օրուրնէ եղեր է առաջնագիծը՝ կատարելով իր մասնագիտական պարտականութիւնները: Հէնց առաջին օրը՝ Սեպտեմբեր 27-ին, իր մարտական ընկերներու հետ, երեք ինքնաշարժով, Զրականի մոտակայքը՝ չեզոք գոտիին վրա, կ'իրականըցնեն ականապատման աշխատանքներ: Գործողութեան ընթացքը անօդաչու թռչող սարքը կը յարուածէ ինքնաշարժերէն մէկը՝ կը զոհուին երեք հոգի: Սասունը, այդ ամենէն ետք, միւս երկու ինքնաշարժերը կը պահէ թաքստոցը եւ ընկերներու հետ մեծ դժվարութեամբ կը վերադառնա իրենց բնագիծ: Այս ամենէն ետք հրամանատարութիւնը կը խօստանա զինքը ներկայացնիլ պարգեւատրման՝ «Մարտական Խաչ՝ առաջին աստիճանի» շքանշանի:

Նոյն օրը՝ արդեն երեկոեան, առաջնագիծ կը հասնէ Սասունին հայրը՝ Սեւակ Մովսիսեանը: Հայրը, որդին գտեր էր թոքաբորբով հիվանդ, բարձր ջերմութեամբ եւ որոշեր էր գիշերը, յնարաւորութեան պարագային, տանիլ հիվանդանոց, Սասունը նեղուել էր, հորն ըսեր էր. «Ես ոտքին վրայ կանգնած եմ, ես ինձ թոյլ կտամ՝ գնամ հիվանդանոց»: 8 օր միասին հայր եւ որդի կը մասնակցեն համառ մարտական գործողութիւններու: Հոկտեմբեր 4-ին՝ առտուն, հրամանատարները նկատելով սպառնացող վտանգը՝ Սասունին հորը կը կանչեն առանձին ամրաշինական կառոյց՝ վտանգին մասին տեղեկացնելու համար: Այդ պահին «Լոռա» հրթիռով կը յարուածեն խրամատը՝ կը զոհուին Սասունը եւ իր մարտական ընկերներէն երեքը:

ՌԱՖԻԿ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆԵԱՆ

33-ամեա Ռաֆիկ Յարութիւնեանը զոհուել է Արցախին վրայ 2023թ.-ի Սեպտեմբեր 19-ի ադրբեջանական հարձակման ժամանակ, Մարտակերտին շրջանը: Ռաֆիկն արցախեան քառօրեա (2016թ.), 44-օրեա (2020թ.) պատերազմին մասնակից է, եղեր է մարտական թեժ կետերը: 2022թ.-էն որպէս փորձառու զինուորական ծառայութեան է անցեր Արցախին յատուկ նշանակութեան վարչութիւն: Յարութիւնեաններու ընտանիքը Ասկերանի շրջանի Սարուշէն գիւղէն է, ամուսնութենէ ետք Ռաֆիկը եւ կինը կ'ապրեն Ասկերան քաղաքը, ունեն երկու երեխա:

2023թ.-ի Սեպտեմբեր 19-ին ադրբեջանական զինուած ուժերը հարձակուեցին Արցախին վրայ, Ռաֆիկ Յարութիւնեանը տուեց իր վերջին մարտը: Նա այդ օրը եղեր Մարտակերտին շրջանը, Կաշէնի հանքի դիմաց՝ ադրբեջանական վերայսկողութեան տակ գտնուող Նոր Կարմիրավան գիւղին ուղղութեամբ տեղակայուած 718 մարտական դիրքը: 10 օրուա հերթապահութեան 7-րդ օրը՝ Սեպտեմբեր 19-ին, ժամը 13:00-ին սկսաւ հարձակումը, մէկ ժամ տեւած մարտին ատեն դիրքը գտնուող 9 հոգիէն 6-ը կը զոհուին: Մարտին տկիզբը դիրքէն 2-ը դուրս են եկեր դեպի Կաշէնի հանք՝ օգնութիւն կանչելու, մօտ մէկ ժամ տեւած մարտին ընթացքը հայկական կողմը կը յաջողուի կորուստներ պատճառիլ հակառակորդը, սակայն բարենպաստ բարձունքները գտնուող ադրբեջանական կողմը մէկ ժամ ետք կը կարողանա գրաւիլ դիրքը: Մարտական դիրքին աւագը, մարտ վարելով, վիրաւոր վիճակում կարողացեր է դուրս գալ դեպի Կաշէնի հանք տեղակայուած ռուս խաղաղապահներու հենակետ:

Տարբեր դիրքերը զոհուած 11 ահիւններու հետ Ռաֆիկ Յարութիւնեանին մարմինը Ակնա փոխանցուել է Սեպտեմբեր 23-ին: Անոր մարմինը եղեր է անճանաչելի, վառուած վիճակով:

ՇԱՎԱՐՇ ՄՈՒՐԱԴԵԱՆ

24-ամեա Շավարշ Մուրադեանը Սեպտեմբեր 27-ին մեկներ էր ռազմաճակատ՝ ժամկետային զինծառայող եղբոր կողքին ըլլալու համար, սակայն եղբորը հասնիլ չէր յաջողուեր, անոր տարեր էին այլ ուղղությամբ, որտեղ ալ մարտերու ժամանակ զոհուեր էր 2 օր անց:

Շավարշի հայրը՝ Մարտուն Մուրադեանը, Արցախեան առաջին պատերազմի մասնակից է: Շավարշը կը սիրեր կրկնիլ, որ հօրէն է հայրենասիրութիւն ժառանգեր: Շավարշը Կապանի N 7 դպրոցն է սովորեր : 11-րդ դասարան, յաղթելով «ՖԼԵՔՍ» մրցոյթը, մեկներ էր ԱՄՆ՝ սովորելու, վերադարձէն ետք ընդունուեր Հայաստանի Ամերիկեան համալսարան: Յամատեղ՝ կաշիտեր բանկերէն մէկը: Հիմա Ամերիկեան համալսարան Շավարշին անունով կրթաթոշակ է բացուեր, որովկետեւ Շավարշը միշտ կը պայքարեր, որ լավագոյններն ուսման վարձին խնդիր չունենան:

Մասնակցելով 2016թ-ի ապրիլեան քառօրեային, ծառայութեան վերջը Շավարշը վերադարձաւ երեք՝ «Մարշալ Բաղդամեան», «Աղբիւր Սերոբ» մեդալներով եւ ՀՀ պաշտպանութեան նախարարութեան յուշամեդալով:

Շավարշը պատերազմին առաջին օրը՝ Սեպտեմբեր 27-ին, «Արծիվ-30» մահապարտ ջոկատի հետ էր մեկներ առաջնագիծ, սակայն անոր տարեր էին ոչ թէ Յադրութ՝ որտեղ կը ծառայէր իր եղբայրը, այլ Մարտակերտ, քանի որ Ապրիլեան պատերազմին ատեն այնտեղ մասնակցեր էր մարտական գործողութիւններու:

Շավարշ Մուրադեանը զոհուեր է Սեպտեմբեր 29-ին՝ 24 տարեկանին: Մահապարտներու 8 հոգանոց խումբին հետ իր կողմէն մղուած մէկուկէս ժամանոց մարտին վերջը Շավարշը զոհուեր է, միա եոթը վիրաւորուեր են:

ՄՃԻԹԱՐ ԳԱԼԵԱՆ

Միսիթար Գալեանը ծնուեր է 2000թ Օգոստոս 17-ին: 2006թ հաճախեր է Յովհաննէս Իսակովի անուան թիւ 132 հիմնական դպրոց: Աւարտեր է 9-րդ դասարանը եւ ընդունուեր թիւ149 աւագ դպրոց:

2018թ ընդունուեր է նոյն համալսարանի «Քաղաքագիտութեան» բաժինը, որտեղ սովորեր է 4 ամիս: 2019 Հունվար 17-ին զորակոչուեց: Կը ծառայէր Արցախին Հադրութ քաղաքին զորամասը: Դեռ մանկութենէ կը սիրեր ինքնուրոյնութիւնը: Բնաւորութեամբ լիդեր էր, ընկերասէր, ուրախ, տաքարիւն, նպատակասլաց, ապացոյցն այն է, որ նպատակ դրեց ընդունուիլ համալսարանն անվճար ու այդպէս ալ ըրեց:

Ծառայութեան ընթացքը երբեք չի բողոքեր, իր մօտ ամէն ինչ լաւ էր, ատանկ միշտ կը պատասխանէր նոյնիսկ պատերազմին օրերուն: Նա նաեւ խիզախ է եղեր ռազմի դաշտը: Իր հրամանատարի՝ Ալբերտ Խաչատրեանի մահէն ետք ինքն է վարեր մարտը, իր վրայ վերցուցեր բոլոր դժուարութիւնները: Այս օրերուն ամէն հերոսացած զինուորին անուան հետ մեկտեղ կը հնչէն նաեւ իրենց հերոսութիւններու մասին պատմութիւնները:

Միսիթարը եւ Հայկը ծանր մարտերու ժամանակ, երբ կը լսեն նահանջին հրամանը, կը վերադառնան իրենց վիրաւոր ընկերը փրկելու, եւ իրենց իսկ մարմինով, իրենց իսկ կեանքի գնով կը պաշտպանեն եւ կը փրկեն ընկերը:

For more information.
<http://surl.li/mrpqc>
<http://surl.li/mrpqj>
<http://surl.li/mrprd>
<http://surl.li/mrprk>

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԻՆՔՆՈՒԹԻՒՆ

4515 տարի առաջ Հայկը յաղթեց Բելը: Ցանկացած այլ ազգ կհպարտանար այս փաստով, բայց այսօր այս մասին մենք չենք խօսեր, չենք հիշատակեր եւ այս ամենուն կը վերաբերենք որպէս լավ հեքիաթի մը: Դժվար է ըսիլ, թէ ինչու է այդպէս, բայց նոյնիսկ անկախութեան վերականգնումէն ետք, մենք այդպէս ալ չենք ուսումնասիրեր, լուրջ գիտական աշխատանք չենք իրականացնի օտարներու գրած պատմութիւններու վերաբերեալ, որոնք հաճախ նենգափոխուեր են եւ սրբագրուեր:

Մենք կը շարունակենք ընդունիլ օտարներու գրած «ճշմարտութիւնը» մեր ազգի, մեր երկրի պատմութեան մասին:

Միայն հիքսոսներու օրինակը բաւական է, հասկընալու համար, թէ որքան են նենգափոխեր օտարները մեր իսկ պատմութիւնը: Այնքան պարզ եւ ակնյայտ է, որ հիքսոսները հայերն են, որ հիքսոս բառը կը ծագէ հայքոս, այլ կերպ ասած հայքեցի բառէն, բայց մեզի կ'ուզեն համոզիլ, որ Ք. ծ. ա. 17-րդ դարը Եգիպտոսը նվաճեր եւ այնտեղ մոտ երեք հարիւրամեակ իշխեր են ոչ թէ հայերը, այլ անյայտ ժողովուրդը՝ հիքսոս անուանումով:

«Հիքսոսներ (երբեմն՝ հյուքսոսներ), Առաջաւոր Ասիայէն սերող ցեղ մըն է, որը մ.թ.ա. 17-րդ դարում գրաւեր են Ներքին Եգիպտոսը եւ հետագային՝ մ.թ.ա. 16-րդ դարը հիմներ են XV եւ XVI դինաստիաները»: Կը խօսին Առաջաւոր Ասիոյ մասին, այնքան անորոշ, կարծես անհասկանալի տարածք մը ըլլա, այնինչ, խօսքը Հայկական Բարձրավանդակի, Միջագետքի, այլ կերպ ասած Հայաստանին մասին է: Օտարները հասկընալի պատճառներաւ կը լռեն, իսկ մենք կը լռենք անհասկընալի պատճառներաւ, իսկ ով կը յամարձակուի ըսիլ, թէ ամէն ինչ շատ պարզ է, եւ որ հիքսոսները հայերն են, անմիջապէս գիտական շրջանակները քմծիծաղ կու տան, եւ անոնց կ'անուանեն դիլետանտներ, այդպէս ժամանակին եղաւ Արտակ Բզնունու հետ:

Գիտնականներու խումբ մը կը պնդէ, թէ եգիպտերէն «Հիքսոս» անունը, որն սկզբնապէս նշանակեր է «օտար թագաւորներ» («հովիվների կառավարիչներ», նաեւ «հովիվներ»), հետագային տրուեր է այդ ցեղերու ամբողջ խումբին: Իրականը պարզապէս տեղի է ունեցեր սովորական նենգափոխում: Եւ առանց ամաչելու գիտնականներու այս խումբը կը պնդէ, թէ Եգիպտոս մօտ երեք հարիւր տարի իշխած ազգի իսկական անուանումը յայտնի չէ:

Իսկ հայերը կամ եթէ շատ կ'ուզեք հին հայերը գրաւելով Եգիպտոսը մայրաքաղաքը կ'անուանեն Աւարիս: Ուշադրութիւյ պարձրեք քաղաքի անուանմանը: Աւար, ռազմավար: Եւ այսքանէն ետք դեռ գիտնականները կը յամառեն եւ կը յորինեն տարատեսակ հեքիաթներ:

Հիքսոսներու պատմութիւնը շատ նման է ուրարտացիներ պատմութեանը: Այս պարագային ալ գիտնական կոչուածները մեզի կը յամոզեն, որ ինչ որ տեղէն մը յայտնուեցան ուրարտացիները, որոշ շրջան իշխեցին եւ անյետացան, չթողնելով ոչ մի հետք, ինչպէս փուլանդացիները:

Ավելին
<https://rb.gy/4on7l>

Հայերու եւ հայոց լեզուի ծագման վերաբերեալ մինչ այժմ առաջ են քաշուեր բազմաթիւ եւ բազմաբնոյթ տեսակետներ ու վարկածներ, որոնց հիմքը ընկած են տարբեր գիտութիւններէն վերցուած փաստեր՝ դիցաբանութենէ մինչեւ լեզվաբանութիւն: Ուսումնասիրութիւններէն շատերը կարելի է համարիլ նաեւ բազմակողմանի, քանի որ ատոնդ մէջ յիշեալ խնդիրները կը քննարկուին քանի մը գիտակարգերու տուեալներու համադրմամբ: Այն, որ հայերէնը բնոյթով հնդեվրոպական լեզու է, իսկ այդ լեզուի կրողներն ալ հնդեվրոպական ցեղերէն են եղեր, լեզուաբանական եւ հարակից այլ գիտութիւնները շուտունէ են ապացուցեր, եւ այստեղ տարակարծութիւններ չկան: Միեւնոյն ժամանակ, հնդեվրոպական լեզվաբանութեան սկզբնաւորումէն ի վեր, մինչ օրս տարբեր հետազոտողներու կողմէն կը վիճարկուեր հնդեվրոպացիներու նախահայրենիքի կամ ընդհանուր հնդեվրոպական նախնական լեզուատարածքին խնդիրը, որը կարելոր նշանակութիւն ունէ ոչ միայն հնդեվրոպացիներու եւ հնդեվրոպական նախալեզուի, այլեւ առանձին ցեղակից լեզուներու եւ ատոնց կրողներու ծագման ու ձեւաւորման հանգամանքներու բացայայտման գործին մէջ:

Նշինք նաեւ, որ տեսակետներէն այսօր առաւել հավանական կը յամարուի հնդեվրոպացիներու փոքրասիական ծագման վարկածը, որը, կը կարծենք, բավականաչափ հիմնաւորուած է, եւ նոյնիսկ նախկինը հնդեվրոպացիներուն եվրոպական ծագում վերագրող աւանդական տեսակետին կողմնակիցներն այլեւս այս դրոյթը չեն ժխտեր: Տարակարծութիւնները հիմնականը կը վերաբերեն այն հարցին, թէ Փոքր Ասիոյ յատկապէս որ մասն են նախապէս բնակուեր հնդեվրոպական ցեղերը: Նշինք նաեւ, որ մեզ մէջ այսօր առաւել ընդունելի կը յամարուի այն տեսակետը, որ անոնք զբաղեցուցեր են Փոքր Ասիոյ արեւմտեան կամ Հայկական բարձրաւանդակն ընդգրկող տարածքները, որը օտարազգի շատ գիտնականներու կողմէն միանշանակ չի ընդունուեր: 20-րդ դարին սկզբներուն՝ ասանկ կոչուած «նոստրատիկ լեզվաբանութեան» հիմնադրումէն ետք, առաջ քաշուեց այն դրոյթը, որ հնդեվրոպացիները, նախապէս տարածուած ըլլալով Առաջաւոր Ասիոյ հարաւային տարածքները, միասնութիւն են կազմեր նաեւ այլ՝ ոչ հնդեվրոպական, մասնաւորապէս՝ սեմական, կովկասեան եւ ուրալեան լեզուներու կրողներու հետ, իսկ աւելի ուշ առանձնանալով տեղափոխուեր են դէպի հիւսիս:

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳԵՆԵՏԻԿ ՏԱՐԻԵՐ ԿԱՆ ԱՅՆ ԱԶԳԵՐՈՒ ՔՈՎ

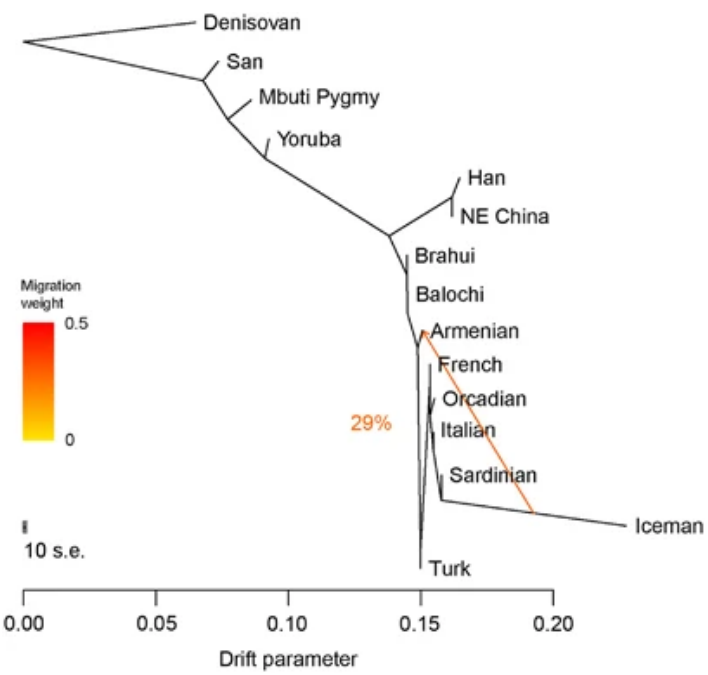
Արեւմտեան Հայաստանի հայերու գենետիկական տարրեր կան այլ ազգերու քով՝ պայմանաւորուած ձուլմամբ եւ անորով, որ այլ ազգեր անցել են այս տարածաշրջանով: Մեր տարածաշրջանը եղեր է տարանցիկ եւ երբ Մերձաւոր Արեւելքէն շարժուել են դեպի հիւսիս, Եվրոպա, անցեր են մեր տարածքով, եւ այստեղէն նաւ կրեր են այն յատկութիւնները, որոնք բնորոշ են հայերուն աւելի յստակ Արեւմտեան Հայաստանի հայերուն: Այսօրու ժողովուրդները, որոնք կապին Եվրոպա, Ասիոյ հիւսիսային տարածքը, մեծ յավանականութամբ յատեր են Արեւմտեան Հայաստանի տարածքը եւ տրամաբանական է, որ պետք է ունենան յատկանիշներ, որոնք մօտ են եւ Մերձաւոր Արեւելքի, եւ կովկասեան ժողովուրդներու գենետիկական կազմին: Ժամանակակից Իտալիոյ տարածքը 3000-4000 տարի առաջ ապրածներու գենոֆոնդը եղեր են հայկական տարրեր: Ինչը կը նշանակէ, որ անոնք Արեւմտեան Հայաստանէն են գնացեր: Առհասարակ Արեւմտեան Հայաստանի հայերը գենետիկ ընդհանրութիւն ունեն շարք մը այլ ժողովուրդներու հետ՝ ներառեալ հրեաները, դրուզները (իսլամի շիա ուղղութեան իսմայիլական աղանդի ուրոյն ճիւղավորման հետնորդ արաբներ) եւ Լիբանանի քրիստոնեաներու: Ըստ nature.com-ի ուսումնասիրութիւններու կը տեսնենք, որ հայերը տարբերակիչ խումբեր կը ձեւաւորեն՝ սահմանափակվելով Եվրոպացիներու, Մերձաւոր Արեւելքի եւ Կովկասեան ժողովուրդներու մէջ: Աւելի կոնկրետ, հայերը Եվրոպացիներու շրջանը աւելի մօտ են իսպանացիներուն, իտալացիներուն, ռումինացիներուն, Մերձաւոր Արեւելքէն՝ լիբանանցիներուն, հրեաներուն, դրուզներուն եւ կիպրոսցիներուն, Կովկասէն՝ վրացիներուն եւ աբխազներուն:

People Of Ar-ի ուսումնասիրութենէ պարզ կը դառնա, որ ժամանակակից հայերը բնիկ բրոնզեդարեան մարդկանց խառնուրդ են, ովքեր կը պահպանեն միատարրութիւնը աւելի քան 3000 տարի, եւ մեծ ազգակցութիւն ունին նեոլիթեան եվրոպացիներու հետ:

Հայերու պատմական հայրենիքը կը գտնուի ժամանակակից մարդու էվոլյուցիոյ համար էական նշանակութիւն ունեցող տարածաշրջանէն՝ Բարեբեր մահիկէն հիւսիս: Գենետիկական եւ հնագիտական տուեալները կը վկայեն, որ ֆերմերներն այդ տարածաշրջանէն տարածուել են Եվրոպայի նեոլիթիկ բնակեցման ընթացքը եւ միախառնուել արդէն գոյութիւն ունեցող հողագործ եւ որսորդ բնակչութեան հետ: Կը նշուի, որ Հայաստանի աշխարհագրութիւնը կարող է կարելորդ դեր ունեցած ըլլալ հնդեվրոպական լեզուներու տարածման համար:

Համաձայն People Of Ar-ի յետազոտութեան՝ հայ ժողովուրդը կը սերէ բրոնզեդարեան տեղական քանի մը ցեղէն: Գիտնականներու միջազգային թիմը (Մեծ Բրիտանիա, Իսպանիա, Իտալիա եւ Լիբանան)՝ Մարկ Հեբերի գլխաւորութեամբ, վերլուծել է հայկական գեներն ու համեմատել 78 այլ ժողովուրդներու հետ: Գենետիկ մեկուսացուածութիւնը հայերուն եզակի կը դարձնէ տարածաշրջանը՝ կասուի յօդուածին մէջ: ԴնԹ հնագոյն նմուշներու ուսումնասիրութիւններու արդիւնքը մասնագէտները կը նշեն, որ հայկական արմատներու 29 տոկոսը կարող է ձեւաւորուած ըլլալ նեոլիթեան շրջանի եվրոպացիներէն:

Ավելին
<https://rb.gy/4on7l>

ՄՇԱԿՈՒՅԹ

ՎԱՆԴԱԼԻԶՄՆ ԱՐՑԱԽԻ ԳՐԱՎԵԱԼ ՏԱՐԱԾՔՆԵՐՈՒ ՄԷՋ ԿԸ ՇԱՐՈՒՆԱԿՈՒԻ. ՇՈՒՇԻ ԿԵՐՊԱՐՈՒԵՍԻ ԹԱՆԳԱՐԱՆ

Շուշի կատարած իր այցին ժամանակ Բաքուի ղեկավար Իլհամ Ալիևը մասնակցեր է Շուշիի նախկին կերպարուեստի թանգարան կազմակերպուած Հեյդար Ալիևին նւիրված ֆոտոցուցահանդէսի բացմանը:

Տեսանիւթը ակնյայտ կերելի, որ թանգարանի մուտքին մօտ տեղադրուած քանդակներն այլեւս չկան, չկան նաեւ թանգարանի սրահները ցուցադրուող ստեղծագործութիւնները: Շուշիի Կերպարուեստի թանգարանի յաւքածուն կազմող բոլոր ստեղծագործութիւններու վիճակն ու վայրը կը մնա անյայտ:

Շուշիի Կերպարուեստի թանգարանի բակը գտնուող ժամանակակից արուեստագէտներու քանդակներու պուրակն ամբողջութեամբ վերացուել է, իսկ ստեղծագործութիւններու ճակատագիրը նոյնպէս կը մնա անյայտ:

Այդ մասին անդրադարձ էր եղել դեռ 2021 թուականի Օգոստոս 15-ին, Caucasus Heritage Watch-ի կողմէն յրապարակուած արբանյակային լուսանկարներու շնորհիւ, որին անդրադարձեր էր «Արցախի մշակութային ժառանգութեան մշտադիտարկում» ծրագիրին թիմը:

Շուշիի կերպարուեստի պետական թանգարանի աւերումն ադրբեջանական վանդալիզմի հերթական դրսեւորումն է, որը Բաքուի կողմէն ստանձնած միջազգային համաձայնագիրներու եւ հռչակագրերու շարք մը դրոյթներու կոպիտ խախտում եւ ոտնահարում է:

Համաձայն «Զինուած յակամարտութիւններու ժամանակ մշակութային արժեքներու պաշտպանութեան մասին» 1954 թուականի Հաագայի համաձայնագիրի 4-րդ յօդուածի՝ արգելուած է մշակութային ժառանգութեան հանդէպ վանդալիզմի, գողութեան, կողոպուտի, իւրացման, թշնամանքի եւ յաշտահարդարի ցանկացած գործողութիւն:

Ըստ Հաագայի 1954 թուականի առաջին արձանագրութեան՝ արգելուած է գրաւեալ տարածքները ոչնչացնիլ մշակութային կամ հոգեւոր արժեքները:

Հաագայի 1999 թուականի երկրորդ արձանագրութիւնը կը վերահաստատէ այս պահանջը եւ այդպիսի արարքը՝ ըստ 15-րդ յօդուածի, կորակէ որպէս միջազգային յանցագործութիւն:

Մշակութային արժեքներու ոչնչացման գործողութիւններն կարգելուին նաեւ Ժնեւի 1949 թուականի օգոստոս 12-ի պատերազմէն տուժածներու պաշտպանութեան, պատերազմի օրենքներու եւ սովորոյթներու վերաբերեալ միջազգային չորս համաձայնագիրներու եւ արձանագրութիւններու, ինչպէս նաեւ ՄԱԿ-ի համապատասխան բանաձեւերու եւ Մարդու իրաւունքներու պաշտպանութեան պայմանագիրներու:

For more information. <http://surl.li/mrqxi>

ԱՐՑԱԽԻՆ ԽԱՉՔԱՐԵՐԸ ՎՏԱՆԳՈՒԱԾ ԵՆ

Ադրբեջանցի զինորականները կը շարունակեն վանդալիզմի ենթարկուիլ Բաքուի կողմէն բռնազաւթուած Արցախին Մատաղիս գիւղը «Արցախեան պատերազմի վետերաններու միութիւն» կազմակերպութեան անդամներու ջանքերով կառուցուած մատուռն ու շրջակայքին խաչքարերը:

Սրբատեղին կը կրէ Սուրբ Գրիգոր Լուսավորչի անունը, այն պետք է ծառայեր ինչպէս հավատաւոր զինորականներուն, այնպէս ալ բնակիչներուն: Մատուռին շուրջ տեղադրուել են 2016 թուականի ապրիլեան պատերազմին ժամանակ զոհուած տղաներու անունով խաչքարեր: Նոր մատուռի բացման եւ օծման արարողութիւնը տեղի է ունեցեր 2017 թուականի Դեկտեմբերուն:

Տեսանիւթը, որը տարածեր է Արարատ տելեգրամեան ալիքը. յստակ կերեւի, թե ինչպէս է ադրբեջանական դրոշը թիկունքը կրող զինորականը ծանր քարերով նախ կը խփէ հայկական խաչքարերուն, այնուետեւ ոտքով աստոնք կը տապալեն գետին: Եւ սա այն պարագային, երբ «Հայկական խաչքարերու արուեստը. Խաչքարերու նշանականութիւն ու վարպետութիւնը» 2010 թուականէ սկսած ընդգրկուած է ՅՈՒՆԵՍԿՕ-ի կողմէն 2003 թուականին ընդունուած «Ոչ նիւթական մշակութային ժառանգութեան ցանկը»: Համաձայն ՅՈՒՆԵՍԿՕ-ի յիշեալ համաձայնագիրի «Զինուած հակամարտութեան պարագային մշակութային արժէքներու պաշտպանութեան» Հաագայի 1954 թուականի համաձայնագիրի լրացուցիչ՝ 1999 թուականին ընդունուած Երկրորդ Արձանագրութեան սկզբունքներու, խաչքարային ողջ մշակոյթը կը կրէ ուժեղացուած պաշտպանութիւն եւ ասոր հասցուած ցանկացած վնաս՝ Արձանագրութեան 15-րդ յօդուածի ա) կետի համաձայն կը յամարուի «լուրջ խախտում», որը որպէս ռազմական յանցագործութիւն կարող է հետապնդուիլ միջազգային դատարանները:

Ըսուածը կը փաստուի է վերոյիշեալ արձանագրութեան «Մշակութային արժէքներու ուժեղացուած պաշտպանութեան» վերաբերեալ 10-րդ յօդուածով, համաձայն որու, մարդկութեան համար մեծագոյն նշանակութիւն ունեցող մշակութային ժառանգութիւնը պետք է գտնուի ուժեղացուած պաշտպանութեան տակ, իսկ ՅՈՒՆԵՍԿՕ-ն, փաստորէն, 2010 թուականէ սկսած խաչքարային ողջ մշակոյթը համարեր է մարդկութեան համար բացառիկ համընդգրկուն արժէք:

Համաձայն արձանագրութեան 12-րդ յօդուածի բռնազաւթուած տարածքները արձանագրութեան կողմ պետութիւնը՝ Բաքուն, պետք է ապահովէ ուժեղացուած պաշտպանութեան տակ գտնուող մշակութային արժէքներու անձեռնմխելիութիւնը՝ ձեռնպահ մնալով այդպիսի արժէքները հարձակման կամ յաշիւհարդարին առարկա դարձնելէն:

Այս առիթով յարկ է յիշեցնիլ, որ իւրաքանչիւր ժողովուրդի մշակութային արժէքներուն հասցուող վնասը յարուած է ողջ մարդկութեան մշակութային ժառանգութեանը, քանզի իւրաքանչիւր ժողովուրդ իր ներդրումն ունէ համաշխարհային մշակութային բազմազանութեան մէջ:

Ավելին՝ <http://surl.li/mrrck>

ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԵՌՈՒՍԱԿԱՅԱՆԸ, ՅԱՒԱՏԱՐԻՄ ՄՆԱԼՈՎ ԻՐ ՍԿՋԲՈՒՆՔՆԵՐՈՒՆ ԵՒ ՀԵՌՈՒՍԱԴԻՏՈՂԻՆ, ԿԸ ՇԱՐՈՒՆԱԿԷ ԻՐ ԱՆԽԱՓԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔԸ՝ ՆՈՐ ՄՈՏԵՑՈՒՄՆԵՐՈՎ: ԻՆՉՊԸՍ ԱՐԴԵՆ ԳԻՏԵՔ, ՄԵՐ ՀԵՌՈՒՍԱԿԱՅԱՆԸ ԻՆՔՆԱԳՈՎԱԶԴՈՎ ՉԻ ԶԲԱՂՈՒԻ, ԱՆՈՐ ՄԻՋՈՑՈՎ ԿԸ ՅԵՌԱՐՁԱԿՈՒԻՆ ԳԼԽԱԽՈՐԱՊԸՍ ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆԸ, ՆԵՐԿԱՅԻՆ ԵՒ ԱՊԱԳԱՅԻՆ ՎԵՐԱԲԵՐՈՒՈՂ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱՅԼ ԵՆԹԱՏԵՔՍԵՐՈՎ, ԻՆՉՊԸՍ ՆԱԵՒ ՏԱՐԲԵՐ ԽՆԴԻՐՆԵՐ ՎԵՐ ՀԱՆՈՂ ԼՈՒՐԵՐ: ՄԵՆՔ ԹԱՓԱՆՑԻԿ ԵՒ ՅԱՍԱՆԵԼԻ ԿԵՐՊՈՎ ԿԸ ՆԵՐԿԱՅԱՑՆԵՆՔ ՆԱԵՒ ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ՆԱԽԱԳԱՀԻ, ԿԱՌԱՒԱՐՈՒԹԵԱՆ, ԱԶԳԱՅԻՆ ԺՈՂՈՎԻ ԵՒ ՄԻՒՍ ԿԱՌՈՅՑՆԵՐՈՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԱՆՑՈՒԴԱՐՁԸ:

ՍԻՐԵԼԻ՝ ՀԱՅՐԵՆԱԿԻՑՆԵՐ, ՁԵՐ ԱԶԱԿՑՈՒԹԵԱՄԲ ՄԵՐ ՀԵՌՈՒՍԱԿԱՅԱՆԸ ՅՆԱՐԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ ԱԼ ԱԻԵԼԻ ԿԸՆԴԼԱՅՆՈՒԻՆ ՈՒ ԿԱՄՐԱՊՆԴՈՒԻՆ: ՄԵՆՔ ՈՒԺԵՂ ԵՆՔ ՄԻԱՍԻՆ:

BANQUE DU BÉNÉFICIAIRE : 18206

SWIFT : AGRIFRPP882

IBAN : FR76 1820 6001 6060 2410 5442 422

BÉNÉFICIAIRE : ASSEMBLÉE DES ARMÉNIENS (AAAO)

**WESTERN
ARMENIA**

Շաբաթաթերթը կազմված է Արևմտյան Հայաստանի պետական հեռուստատեսության հովանավորությամբ:
Բոլոր հեղինակային իրավունքները պաշտպանված են:

<https://westernarmeniatv.com/>
info@western-armenia.eu

CONFÉRENCE « GUERRE ET GÉNOCIDE EN ARTSAKH » AVEC LA PARTICIPATION D'ARMENAG APRAHAMIAN

Le mardi 14 novembre à 15h00 à la Maison du Combattant, 12 Av. Principal Pastour, 06600 Antibes, Monsieur Armenag Aprahamian, Président du Conseil National d'Arménie Occidentale, témoin oculaire de ce drame, de retour en France, donnera une conférence. Il proposera un état des lieux, suite au conflit, qui rejailit également sur un devenir incertain pour l'Arménie face aux menaces de l'Azerbaïdjan et de la Turquie.

More information.
<http://surl.li/mrngt>
<http://surl.li/mrnhn>

PARLEMENT LA QUESTION DES ÉLECTIONS DE L'ASSEMBLÉE NATIONALE DE L'ARMÉNIE OCCIDENTALE

La télévision d'État d'Arménie occidentale présente une fois de plus les candidats au parlement et demande à ses observateurs et à l'électorat potentiel de prêter plus d'attention à nos candidats, à leurs biographies et aux activités qu'ils mènent pour le renforcement de l'État d'Arménie.

Jusqu'à la fin de la campagne, le 15 novembre 2023, notre télévision vous présentera chaque jour les brèves données des candidats à la candidature à la députation. Vous pouvez trouver plus de détails sur la page de notre site Web.

1. Vrej Aprahamian – Le doyen – Co-président du Conseil des combattants de la liberté d'Arménie Occidentale
2. Jean Ghazarossian- Co-président du Conseil des combattants de la liberté d'Arménie Occidentale
3. Armenag Aprahamian- Président de l'Arménie Occidentale
4. Lydia Margossian – Ministre des Affaires étrangères de l'Arménie Occidentale
5. Nelly Harutyunyan- Présidente de l'Assemblée nationale de l'Arménie Occidentale
6. Seda Melikyan – Premier ministre de l'Arménie Occidentale

<https://president-western-armenia.eu/soutenez-votre-candidat-au-parlement-darmenie-occidentale/>

SUR LA QUESTION DES ARMÉNIENS D'ARMÉNIE OCCIDENTALE

La politique anti-arménienne menée par le sultan Abdul Hamid II dans l'Empire ottoman a atteint son apogée dans les années 1890, lorsque des centaines de milliers d'Arméniens ont été massacrés, convertis de force à la religion et déportés. Ces cas inédits ne pouvaient échapper à l'attention des contemporains.

La persécution des Arméniens a eu une réponse mondiale, de nombreux progressistes ont condamné le régime d'Abdul Hamid II, de nombreux articles de condamnation, caricatures, brochures décrivant les atrocités turques ont été publiés dans la presse européenne. Dans l'Empire ottoman, une activité bénéfique sans précédent a été lancée, dont le but était d'atténuer les conséquences de la catastrophe d'Abdul Hamid II.

Naturellement, le sort du peuple arménien ne pouvait pas être discuté et couvert dans la presse arménienne de cette période. La presse arménienne occidentale et arménienne orientale a consacré beaucoup d'espace à la présentation des souffrances du peuple arménien, couvrant et documentant ainsi les horreurs hamidiennes.

Comme début de ces massacres, les événements de 1894 déroulés au Sassoun sont importants. 1894 couverture de l'autodéfense et du massacre au Sassoun. À cette fin, la télévision d'Arménie Occidentale a étudié les publications de « Mshaki », « Murchi », « Nor Dar » et « Ardsagank ». Ces journaux étaient actifs dans la réalité arménienne orientale dans les années 1890. ⚡

Tous les périodiques mentionnés ci-dessus comportaient des sections représentant la vie des Arméniens d'Arménie Occidentale, sur les pages desquelles se trouvent de nombreux documents consacrés à la question de l'Arménie Occidentale, ainsi qu'aux massacres hamidiens.

Les perceptions des journaux arméniens d'Arménie Orientale concernant un certain nombre de questions importantes liées aux massacres hamidiens sont particulièrement remarquables.

Le massacre de Sassoun était déjà une réalité, c'est pourquoi, sous la pression de la communauté internationale et après de longues négociations sur proposition de la Grande-Bretagne, il a finalement été décidé de créer une commission d'enquête pour étudier les événements de Sassoun.

La commission était composée de diplomates de Grande-Bretagne, de France et de Russie et de trois représentants turcs nommés par le gouvernement turc pour perturber les activités de la commission.

Dans les périodiques étudiés dans cet article, les activités de la commission d'enquête sont principalement couvertes sur la base de publications dans la presse occidentale et russe, ce qui est probablement dû au manque d'informations propres. Il ressort clairement de ces rapports que le gouvernement turc faisait constamment obstacle aux activités de la commission. Afin d'entraver le travail de la commission d'enquête et d'éliminer les traces du massacre de Sassoun, le gouvernement turc supprima tout d'abord les documents officiels relatifs au massacre. Le télégramme de Zeki Pacha, le chef des massacres de Sassoun, qui rapportait que 1720 personnes avaient été tuées à Sassoun la dernière fois, a également été annulé par l'ordre supérieur.

Le gouvernement turc a également interdit l'entrée en Arménie Occidentale aux correspondants étrangers, non seulement aux journalistes de journaux neutres, mais également aux journalistes défendant les intérêts de l'Empire ottoman. Il y avait une raison, les autorités turques étaient convaincues que les journalistes étrangers ne dénatureraient pas intentionnellement ce qu'ils voyaient et entendaient.

Le journal « Le Marteau » en 1895, dans le numéro 1 indique également : « C'est avec le cœur lourd que nous exprimons que nos efforts chaleureux et persistants pour obtenir le droit d'entrer en Arménie pour notre journaliste spécial afin d'enquêter de manière impartiale sur les événements de Sassoun ont été vains. »

En tant qu'article envoyé par son propre journaliste sur les activités de la commission, seul le numéro de l'année 1895 du journal « La Réponse » se démarque, le matériel publié dans le numéro du 12 mars, que le journaliste a envoyé de Mouch à la rédaction le 23 février. L'auteur de l'article décrit en détail la situation à Mouch et Sassoun avant et après l'arrivée de la commission d'enquête.

Les massacres de Sassoun ont été couverts dans les pages du journal « Ardzagank » à travers des articles envoyés par la journaliste du journal, Karin. L'article envoyé par le correspondant du journal publié le 9 septembre dans « Ardzagank » le 25 août donne de brèves informations sur les causes du soulèvement et du siège de Sassoun. « Les impôts à payer au gouvernement par la population de Sassoun ont longtemps été gratuits. C'est pour cette raison qu'un groupe dirigé par des Kurdes kochariens connaissant bien les conditions locales, les routes et les canyons, a envoyé 300 personnes et soldats armés.

La population arménienne de Sassoun, connaissant ce phénomène comme une ouverture vers une mauvaise intention interne, ont tenté d'expulser ces personnalités non invités et corrupteurs de leur terre libre et de leur terre... ».

Le journal « Nor Dar » a couvert les massacres de Sassoun un peu plus tard et moins. Pour la première fois, les événements de Sassoun sont évoqués dans le numéro du 14 septembre de « Nor Dar » sur la base des informations rapportées par un jeune homme qui a quitté le Sassoun. Et l'article publié dans le numéro du 1er novembre de Nor Dar (le journaliste a envoyé le matériel de K. Pols le 22 octobre), même s'il n'est pas détaillé, décrit la situation à Sassoun et les raisons du soulèvement.

« Des mesures fortes étaient prévues contre les rebelles de Sassoun, c'est-à-dire une guerre absolue contre un peuple sujet et turbulent qui a osé exprimer son mécontentement contre les dirigeants avec des armes. » En général, les périodiques arméniens orientaux donnent des évaluations objectives des causes des incidents de Sassoun. Tout d'abord, le journal « Le Marteau », et un peu plus tard, d'autres journaux discutent et présentent également les véritables raisons des événements qui se déroulent à Sassoun, en y combinant la divulgation des principaux objectifs des actions du gouvernement ottoman dans le sujet en discussion.

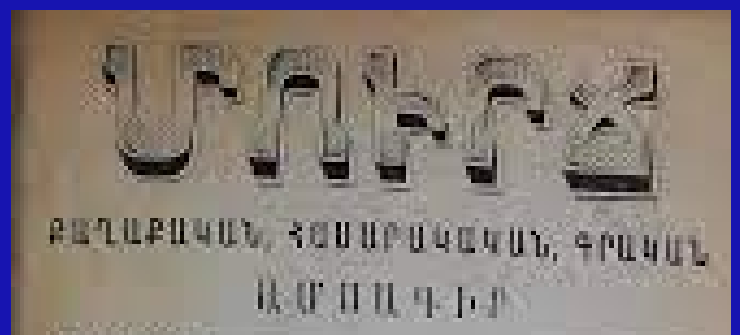
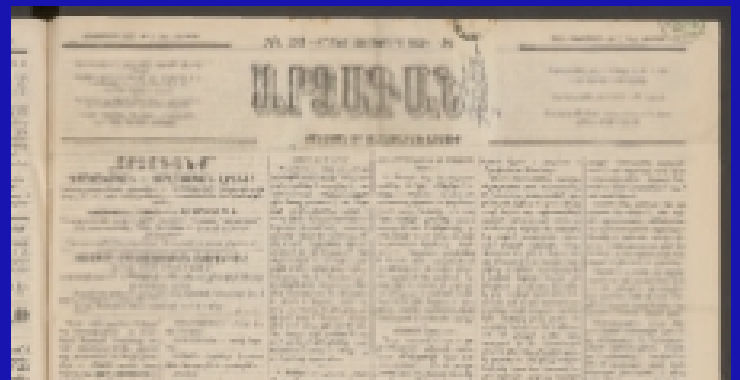
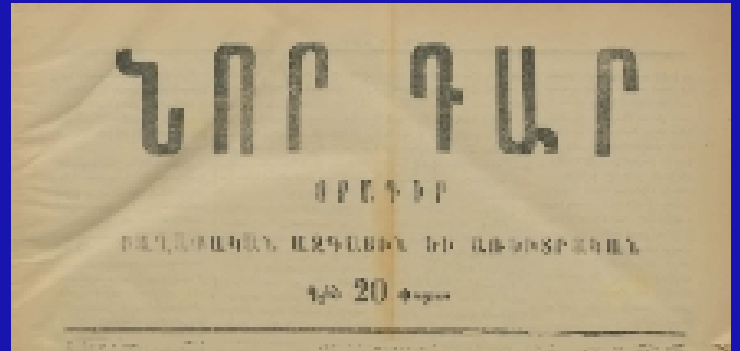
Lors des événements qui se déroulent à Sassoun, la perception et la présentation de la politique des grandes puissances dans la presse arménienne orientale sont d'un grand intérêt. Il convient de noter que parmi les grandes puissances, la position de la Grande-Bretagne est particulièrement discutée et présentée. En témoigne même l'observation exagérée du rédacteur en chef du journal « Le Marteau », Araskhanyan, selon laquelle. « ...Le problème des Arméniens d'Arménie Occidentale est devenu, depuis des mois, un problème anglais. » Les observations du journal « Le Marteau », sur la politique britannique ne représentent pas toujours la réalité objective.

Ainsi, le rédacteur en chef ne voit qu'un seul acteur dans la résolution du problème des Arméniens d'Arménie Occidentale : la Grande-Bretagne. « Nous avons vu que la question du massacre de Sassoun soulevait la question turco-arménienne en général, notamment en Angleterre. Par conséquent, en Angleterre, ils n'avaient pas l'intention de considérer le problème arménien comme réglé en achevant la tâche consistant à former une commission d'enquête. Le problème de l'introduction des réformes en Arménie turque est apparu au premier plan... ».

Dans le journal « le Nouveau Siècle », il y a aussi un certain nombre de publications qui font référence à la politique de la Grande-Bretagne, et la question des Arméniens d'Arménie Occidentale est considérée dans le contexte de la politique des deux partis britanniques : les conservateurs et les libéraux. Le journal nourrit des attentes plutôt positives à l'égard de la Grande-Bretagne.

Le journal fait également référence à la politique française. Pourtant, le journal « le Nouveau Siècle » manque du même enthousiasme pour la position de la France. Par ailleurs, parlant de l'intérêt de la France pour la question des Arméniens d'Arménie Occidentale, il est mentionné : « Quels avantages d'État une Arménie autonome et des États arméniens réformés apporteraient-ils à la France ?

À quel poste, à quelle direction ils contribueraient – aucun. » Considérant le contrepoids à l'Angleterre comme le motif principal de la politique française, le célèbre Sapah-Gyulyan du parti Hinchak écrit dans sa chronique que « ...actuellement, la position de la France sur la question arménienne est de prendre la direction russe, dans la mesure du possible de ne pas contrarier la Turquie », et de s'opposer à l'Angleterre si nécessaire.

For more information .
<http://surl.li/mrolv>
<http://surl.li/mromm>
<http://surl.li/mromv>
<http://surl.li/mronf>

ENFANTS D'ARMÉNIE OCCIDENTALE

SASUN MOVSISYAN

Sasun Movsisyan est né le 31 octobre 2001 dans le village d'Aknaïich, dans la région d'Armavir. Il s'est enrôlé dans l'armée le 20 janvier 2020, d'abord à Hadrut, puis à Zinavan.

Il a servi comme chauffeur dans ses unités militaires.

Dès le début de la guerre, il est en première ligne pour accomplir ses devoirs professionnels. Dès le premier jour, le 27 septembre, avec ses camarades de combat, à bord de trois véhicules, près de Jakan, en zone neutre, ils effectuent des travaux de pose de mines. Au cours de l'opération, le drone frappe un des véhicules, tuant trois personnes. Sassoun, après tout cela, range les deux autres véhicules dans un lieu protégé et retourne avec beaucoup de difficulté sur ses positions avec ses amis. Après tout cela, le commandement promet de lui remettre le prix « Croix du Combat, 1er degré ».

Le même jour, dans la soirée, le père de Sassoun, Sevak Movsisyan, arrive en première ligne. Le père trouve son fils atteint d'une pneumonie, avec une forte fièvre et décide de l'emmener à l'hôpital la nuit, si possible. Sassoun était bouleversé, il a dit à son père : « Je suis debout, est-ce que je vais me donner le droit d'aller à l'hôpital ? »

Puis durant 8 jours ensemble, père et fils participèrent à des opérations de combat persistantes. Le 4 octobre, au matin, les commandants, constatant le danger imminent, appellent le père de Sassoun dans une structure de fortification séparée pour l'informer du danger. A ce moment précis, la tranchée a été touchée avec un missile « Lora », Sassoun et trois de ses compagnons d'armes ont été tués.

RAFIK HARUTYUNYAN

Rafik Harutyunyan, 33 ans, a été tué lors de l'attaque azerbaïdjanaise contre l'Artsakh le 19 septembre 2023, dans la région de Martakert.

Rafik a participé à la guerre d'Artsakh de 4 jours (2016) et de 44 jours (2020) et s'est trouvé dans les points chauds des combats. À partir de 2022, il rejoint le Département des Forces Spéciales de l'Artsakh en tant qu'officier militaire expérimenté. La famille Harutyunyan est originaire du village de Sarushen, région d'Askeran, après son mariage, Rafik et son épouse ont vécu dans la ville d'Askeran, ils ont deux enfants. Le 19 septembre 2023, les forces armées azerbaïdjanaises ont attaqué l'Artsakh, Rafik Harutyunyan a livré sa dernière bataille. Ce jour-là, il se trouvait dans la position de combat 718 située dans la région de Martakert, devant la mine de Kashen, en direction du village de Nor Karmiravan sous contrôle azerbaïdjanais.

Le 7ème jour des 10 jours de service, le 19 septembre à 13 heures, l'attaque a commencé, 6 des 9 personnes occupant la position ont été tuées au cours de la bataille d'une heure. Au début des combats, deux d'entre eux ont quitté leur position vers la mine de Kashen pour appeler à l'aide. Au cours de la bataille, qui a duré environ une heure, la partie arménienne a réussi à infliger des pertes à l'ennemi, mais la partie azerbaïdjanaise, qui était sur des hauteurs favorables, réussit à capturer la position au bout d'une heure. Le capitaine de la position de combat, pendant les combats, a pu se rendre blessé à la base des soldats de maintien de la paix russes située dans la mine de Kashen.

Le corps de Rafik Harutyunyan a été transféré à Akna le 23 septembre, avec les restes de 11 personnes décédées dans différentes positions. Son corps a été brûlé au point de devenir méconnaissable.

SHAVARSH MURADYAN

Shavarsh Muradyan, 24 ans, s'est rendu au front le 27 septembre pour rejoindre son frère, un conscrit, mais il n'a pas réussi à le joindre. Il fut emmené dans une autre direction, où il fut tué 2 jours plus tard lors des combats.

Le père de Shavarsh, Martun Muradyan, a participé à la première guerre d'Artsakh. Shavarsh aimait répéter qu'il avait hérité du patriotisme de son père. Shavarsh a étudié à l'école N° 7 à Kapan. En 11e année, après avoir remporté le concours « FLEX », il est allé étudier aux États-Unis, après son retour, il a été admis à l'Université américaine d'Arménie et travaille dans l'une des banques. Aujourd'hui, une bourse nommée au nom de Shavarsh a été ouverte à l'Université américaine, car Shavarsh s'est toujours battu pour que les meilleurs étudiants n'aient pas de problèmes de frais de scolarité.

Après avoir participé à la guerre de quatre jours en avril 2016, à la fin du service, Shavarsh est revenu avec trois médailles : « Maréchal Baghramyan », « Aghbyur Serob » et une médaille commémorative du ministère de la Défense de la RA.

Le premier jour de la guerre, le 27 septembre, Shavarsh s'est rendu au front avec l'escadron de la mort « Artsiv-30 », mais il n'a pas été emmené à Hadrut, où son frère a servi, mais à Martakert, car il avait déjà participé aux opérations pendant la guerre d'avril.

Shavarsh Muradyan est décédé le 29 septembre, à l'âge de 24 ans. À la fin de la bataille d'une heure et demie qu'il a menée avec une groupe de 8 militaires, Shavarsh a été tué et les sept autres ont été blessés.

MKHITAR GALEYAN

Mkhitar Galeyan est né le 17 août 2000. En 2006, il fréquenta l'école primaire n° 132 du nom de Hovhannes Isakov. Il termina la 9e année et entra au lycée n°149. Parallèlement, il étudia à l'Université slave russo-arménienne.

En 2018, il est admis au département « Sciences politiques » de la même université, où il étudie pendant 4 mois. Il a été repêché le 17 janvier 2019. Il a servi dans l'unité militaire de la ville de Hadrut en Artsakh.

Depuis son enfance, il aimait l'indépendance. C'était un leader par nature, amical, joyeux, au sang chaud, déterminé, la preuve en est qu'il s'était fixé pour objectif d'entrer gratuitement à l'université et qu'il l'a fait.

Il ne s'est jamais plaint pendant son service, tout allait bien pour lui, il a toujours été ainsi même pendant la guerre. Il était également courageux sur le champ de bataille. Après la mort de son commandant, Albert Khachatryan, il a mené lui-même la bataille, a pris sur lui toutes les difficultés. Aujourd'hui, à côté du nom de chaque soldat héroïsé, on entend également des histoires sur leur héroïsme.

Au cours de violents combats, lorsqu'ils entendent l'ordre de battre en retraite, Mkhitar et Hayk reviennent pour sauver leur ami blessé, et avec leur propre corps, au prix de leur propre vie, protègent et sauvent leur ami.

For more information.
<http://surl.li/mrpmi>
<http://surl.li/mrpmo>
<http://surl.li/mrpmv>
<http://surl.li/mrpnc>

IDENTITÉ ARMÉNIENNE

Il y a 4515 ans, Hayk battait Bel. N'importe quelle autre nation serait fière de ce fait, mais aujourd'hui nous n'en parlons pas, et beaucoup qualifient tout cela de bon conte de fées. Il est difficile de dire pourquoi, mais même après la restauration de notre indépendance, nous n'étudions pas, nous ne menons pas de travail scientifique sérieux sur les histoires écrites par des étrangers, qui ont souvent été manipulées et révisées.

Nous continuons d'accepter la soi-disant « vérité » écrite par des étrangers sur notre nation, sur l'histoire de notre pays.

Seul l'exemple des Hyksos suffit à comprendre à quel point les étrangers ont manipulé notre propre histoire. Il est si clair et évident que les Hyksos sont des Arméniens, que le mot Hyksos vient du mot Haikos, autrement dit du mot Hayek, mais ils veulent nous convaincre qu'au XVIIe siècle av. JC, l'Égypte fut conquise et gouvernée pendant environ trois cents ans non pas par les Arméniens, mais par un peuple inconnu appelé les Hyksos.

« Les Hyksos (parfois Hyuksos) sont une tribu de Proto-Asie vivant au XVIIe siècle av. JC, ils conquièrent l'Égypte intérieure. Ils fondèrent au XVe et XVIe siècle av. JC des dynasties. »

Ils parlent de l'Asie mineure, de manière vague, comme s'il s'agissait d'une région incompréhensible, mais il s'agit des hauts plateaux arméniens, de la Mésopotamie, en d'autres termes de l'Arménie. Les étrangers se taisent pour des raisons compréhensibles, et nous nous taisons pour des raisons incompréhensibles, et quiconque ose dire que tout est très simple et que les Hyksos sont des Arméniens, les milieux scientifiques se moquent immédiatement d'eux et les traitent d'amateurs, c'est ce qui est arrivé à Artak Bznu.

Un groupe d'érudits affirme que le nom égyptien « Hyksos », qui signifiait à l'origine « rois étrangers » (« bergers dirigeants », également « bergers »), a ensuite été donné à l'ensemble du groupe de ces tribus. En fait, il s'agissait simplement de la supercherie habituelle. Et sans avoir honte, ce groupe de scientifiques affirme que le véritable nom de la nation qui a gouverné l'Égypte pendant environ trois cents ans n'est pas connu.

Et les Arméniens, ou si vous voulez vraiment, les anciens Arméniens, après avoir conquis l'Égypte, appellent la capitale Avaris. Notez le nom de la ville. Avar, stratège. Et après tout cela, les scientifiques persistent et inventent divers contes de fées.

L'histoire des Hyksos est très similaire à l'histoire des Ourartiens. Même dans ce cas, les soi-disant scientifiques nous convainquent que les Ourartiens sont apparus de quelque part, ont régné pendant un certain temps et ont disparu sans laisser de trace, tout comme les Byzantins.

For more information.
<http://surl.li/mrqbh>

Concernant l'origine des Arméniens et de la langue arménienne, de nombreux points de vue et hypothèses ont été avancés jusqu'à présent, basés sur des faits tirés de diverses sciences, de la mythologie à la linguistique.

De nombreuses études peuvent également être considérées comme de multiples facettes, dans la mesure où les problèmes mentionnés y sont discutés en combinant des données provenant de plusieurs disciplines. Le fait que l'arménien soit par nature une langue indo-européenne et que les locuteurs de cette langue appartenait à des tribus indo-européennes est prouvé depuis longtemps par la linguistique et d'autres sciences connexes, et il n'y a ici aucun désaccord.

Parallèlement, depuis les débuts de la linguistique indo-européenne, le problème de la patrie des Indo-Européens ou de l'aire linguistique initiale indo-européenne commune a été contesté par divers chercheurs, ce qui est d'une grande importance pour révéler les circonstances de la origine et formation non seulement des langues indo-européennes et proto-indo-européennes, mais aussi des langues tribales individuelles et de leurs locuteurs.

Il convient également de noter que l'hypothèse de l'origine asiatique mineure des Indo-Européens est aujourd'hui considérée comme plus probable, ce qui, selon nous, est suffisamment étayé, et même les partisans du point de vue traditionnel attribuant l'origine européenne aux Indo-Européens ne nie plus cette affirmation. Les désaccords portent principalement sur la question de savoir quelle partie de l'Asie Mineure les tribus indo-européennes ont d'abord habitée. Il convient également de noter qu'aujourd'hui, le point de vue selon lequel ils ont occupé les territoires couvrant l'Asie Mineure occidentale ou le plateau arménien est considéré comme plus acceptable parmi nous, ce qui n'est certainement pas accepté par de nombreux scientifiques étrangers.

Au début du XXe siècle, après la fondation de ce qu'on appelle la « linguistique nostratique », on a avancé l'idée que les Indo-européens, auparavant répandus dans les territoires méridionaux de l'Asie Mineure, formaient une unité d'autres non-européens.

Les locuteurs indo-européens, en particulier les langues sémitiques, caucasiennes et ouraliennes, se sont ensuite séparées et se sont déplacés vers le nord.

IL EXISTE DES ÉLÉMENTS GÉNÉTIQUES ARMÉNIENS DANS D'AUTRES NATIONS

Les éléments génétiques des Arméniens d'Arménie Occidentale sont présents dans d'autres nations en raison de l'assimilation et du fait que d'autres nations sont passées par cette région. Notre région était en transit et lorsqu'ils se déplaçaient du Moyen-Orient vers le nord, vers l'Europe, ils traversaient notre territoire et de là, ils portaient également les caractéristiques des Arméniens, plus précisément des Arméniens d'Arménie Occidentale.

Les peuples d'aujourd'hui qui vivent en Europe, dans la zone nord de l'Asie, ont très probablement traversé le territoire de l'Arménie Occidentale et il est logique qu'ils aient des caractéristiques proches de la composition génétique des peuples du Moyen-Orient et du Caucase. Il y avait des éléments arméniens dans le patrimoine génétique de ceux qui vivaient sur le territoire de l'Italie moderne il y a 3 000 à 4 000 ans.

Ce qui veut dire qu'ils sont partis d'Arménie Occidentale. En général, les Arméniens d'Arménie Occidentale partagent des points communs génétiques avec un certain nombre d'autres peuples, notamment les Juifs, les Druzes (Arabes descendants d'une branche unique de la secte ismaélienne de l'islam chiite) et les chrétiens libanais. Selon les études de nature.com, nous constatons que les Arméniens forment des groupes distincts, limités aux peuples européens, du Moyen-Orient et du Caucase. Plus précisément, parmi les Européens, les Arméniens sont plus proches des Espagnols, des Italiens, des Roumains, du Moyen-Orient des Libanais, des Juifs, des Druzes et des Chypriotes, et au Caucase des Géorgiens et des Abkhazes.

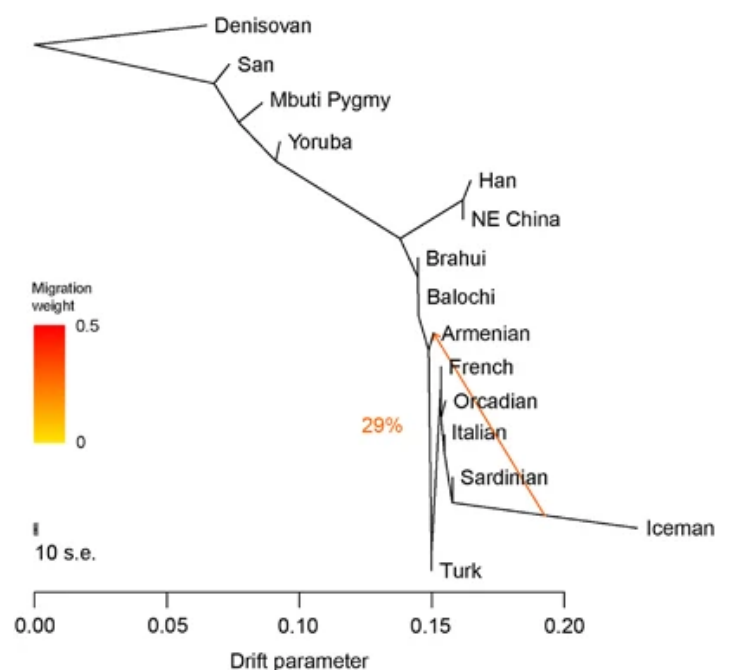

L'étude du site « People Of Ar », montre clairement que les Arméniens modernes sont un mélange de peuples autochtones de l'âge du bronze qui ont maintenu leur homogénéité pendant plus de 3 000 ans et sont étroitement liés aux Européens du Néolithique. La patrie historique des Arméniens se situe au nord du Bareber Mahik (Croissant fertile), une région essentielle à l'évolution de l'homme moderne. Des preuves génétiques et archéologiques suggèrent que les agriculteurs se sont répandus à partir de cette région lors de la colonisation néolithique de l'Europe et se sont mélangés aux populations agricoles et de chasse préexistantes. Il est à noter que la géographie de l'Arménie pourrait avoir joué un rôle important dans la diffusion des langues indo-européennes.

Selon les recherches du site « People Of Ar », le peuple arménien descend de plusieurs tribus locales de l'âge du bronze. Une équipe internationale de scientifiques (Grande-Bretagne, Espagne, Italie et Liban), dirigée par Mark Heber, a analysé les gènes arméniens et les a comparés à ceux de 78 autres peuples. En conséquence, ils sont arrivés à la conclusion que les racines des Arméniens modernes remontaient à 3000-2000 av. JC du mélange de différents groupes autochtones. Cette période coïncide avec l'âge du bronze.

L'isolement génétique rend les Arméniens uniques dans la région, indique l'article.

À la suite de l'étude d'échantillons d'ADN anciens, les experts notent que 29 pour cent des racines arméniennes pourraient provenir des Européens de la période néolithique.

For More information.
<http://surl.li/mrqle>

CULTURE

LE VANDALISME CONTINUE DANS LES TERRITOIRES OCCUPÉS DE L'ARTSAKH : MUSÉE DES BEAUX-ARTS DE CHOUCHI

Lors de sa visite à Chouchi, le chef de Bakou, Ilham Aliyev, a participé à l'ouverture d'une exposition de photos consacrée à Heydar Aliyev, organisée dans l'ancien Musée des Beaux-Arts de Chouchi.

La vidéo montre clairement que les sculptures placées à l'entrée du musée ne sont plus là, et les œuvres qui étaient exposées dans les salles du musée non plus. L'état et l'emplacement de toutes les œuvres qui composaient la collection du Musée des Beaux-Arts de Chouchi restent inconnus. Le parc de sculptures d'artistes modernes dans la cour du Musée des Beaux-Arts de Chouchi a été complètement supprimé et le sort des œuvres reste également inconnu.

Tout ceci avait déjà été évoquée le 15 août 2021, grâce aux photos satellite publiées par Caucasus Heritage Watch, par l'équipe du projet « Surveillance du patrimoine culturel de l'Artsakh ». La destruction artistique reste une autre manifestation du vandalisme azéri, aussi Bakou viole grossièrement et un certain nombre de dispositions des conventions et déclarations internationales.

Selon l'article 4 de la Convention de La Haye de 1954 pour la protection des biens culturels en temps de conflit armé, tout acte de vandalisme, vol, vol qualifié, détournement, hostilités et représailles contre le patrimoine culturel est interdit.

Selon le premier Protocole de La Haye de 1954, il est interdit de détruire des valeurs culturelles ou spirituelles dans les territoires occupés. Le deuxième Protocole de La Haye de 1999 réaffirme cette exigence et qualifie un tel acte de crime international au titre de l'article 15.

Les actions visant à détruire les valeurs culturelles sont également interdites par quatre conventions et protocoles internationaux sur la protection des victimes de guerre, les lois et coutumes de la guerre de Genève du 12 août 1949, ainsi que par les résolutions pertinentes de l'ONU et les traités relatifs aux droits de l'homme.

For more information. <http://surl.li/mrqvw>

LES KHACHKARS D'ARTSAKH SONT EN VOIE DE DISPARITION

L'armée azerbaïdjanaise continue de vandaliser la chapelle construite par les membres de l'organisation « Union des anciens combattants de la guerre d'Arvakh » dans le village de Mataghis en Artsakh, occupé par Bakou, ainsi que les croix environnantes.

Le sanctuaire porte le nom de Saint Grégoire l'Illuminateur, il était censé servir à la fois aux fidèles soldats et aux habitants. Des khachkars portant les noms des garçons morts pendant la guerre d'avril 2016 ont été placés autour de la chapelle. La cérémonie d'ouverture et de consécration de la nouvelle chapelle a eu lieu en décembre 2017.

Dans la vidéo partagée par la chaîne Ararat Telegram : on voit clairement comment le soldat portant le drapeau azerbaïdjanais sur son dos frappe d'abord les khachkars arméniens avec de lourdes pierres, puis les jette au sol avec son pied. Et c'est le cas lorsque « L'art des khachkars arméniens. Le symbolisme et le savoir-faire des croix de pierre » sont inscrits depuis 2010 sur la « Liste du patrimoine culturel immatériel » adoptée par l'UNESCO en 2003.

Selon les principes du Deuxième Protocole adopté en 1999, additionnel à la Convention de La Haye de 1954 pour la protection des biens culturels en cas de conflit armé, l'ensemble de la culture du Khachkar bénéficie d'une protection renforcée et tout dommage qui lui est causé sera considéré conformément à L'article 15(a) du Protocole constitue une « violation grave » qui peut être poursuivie devant les tribunaux internationaux en tant que crime de guerre.

Ceci est confirmé par l'article 10 du protocole susmentionné sur la « Protection renforcée des valeurs culturelles », selon lequel le patrimoine culturel de la plus haute importance pour l'humanité devrait être sous protection renforcée, et l'UNESCO, en effet, depuis 2010, considère l'ensemble de la culture Khachkar appartient à l'humanité. Valeur globale exceptionnelle pour Selon l'article 12 du protocole, dans les territoires occupés, l'État partie au protocole, l'Azerbaïdjan, doit garantir l'inviolabilité des valeurs culturelles sous protection renforcée, en s'abstenant de faire de ces valeurs l'objet d'attaques ou de représailles.

A cette occasion, il est nécessaire de rappeler que les dommages causés aux valeurs culturelles de chaque nation constituent un coup porté au patrimoine culturel de l'humanité entière, car chaque nation a sa propre contribution à la diversité culturelle mondiale.

For more information. <http://surl.li/mrrey>

LA TÉLÉVISION D'ARMÉNIE OCCIDENTALE, FIDÈLE À SES PRINCIPES ET À SES TÉLÉSPECTATEURS, POURSUIT SON TRAVAIL ININTERROMPU AVEC DE NOUVELLES APPROCHES. COMME VOUS LE SAVEZ DÉJÀ, NOTRE TÉLÉVISION NE FAIT PAS D'AUTOPROMOTION, ELLE DIFFUSE PRINCIPALEMENT DES CONTEXTES POLITIQUES ET AUTRES LIÉS À L'HISTOIRE, AU PRÉSENT ET À L'AVENIR DE L'ARMÉNIE OCCIDENTALE, AINSI QUE DES INFORMATIONS SOULEVANT DIVERSES QUESTIONS.

NOUS PRÉSENTONS ÉGALEMENT LA TRANSITION POLITIQUE DU PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE D'ARMÉNIE OCCIDENTALE, DU GOUVERNEMENT, DE L'ASSEMBLÉE NATIONALE ET D'AUTRES STRUCTURES DE MANIÈRE TRANSPARENTE ET ACCESSIBLE. CHERS COMPATRIOTES, AVEC VOTRE SOUTIEN, LES POSSIBILITÉS DE NOTRE TÉLÉVISION SERONT ENCORE ÉLARGIES ET RENFORCÉES. NOUS SOMMES FORTS ENSEMBLE.

BANQUE DU BÉNÉFICIAIRE : 18206

SWIFT : AGRIFRPP882

IBAN : FR76 1820 6001 6060 2410 5442 422

BÉNÉFICIAIRE : ASSEMBLÉE DES ARMÉNIENS (AAAO)

**WESTERN
ARMENIA**

Ce journal hebdomadaire est publié sous les auspices de la télévision d'État d'Arménie Occidentale.
Tous les droits d'auteur sont réservés.

<https://westernarmeniatv.com/>
info@western-armenia.eu

CONFERENCE “WAR AND GENOCIDE IN ARTSAKH” WITH THE PARTICIPATION OF ARMENAG APRAHAMIAN

On Tuesday, November 14 at 3:00 p.m. at the Maison du Combattant, 12 Av. Principal Pastour, 06600 Antibes, Mr. Armenag Aprahamian, President of the National Council of Western Armenia, eyewitness to this tragedy, back in France, will give a conference.

It will offer an inventory, following the conflict, which also reflects on an uncertain future for Armenia in the face of threats from Azerbaijan and Turkey.

More information.
<http://surl.li/mrngt>
<http://surl.li/mrnhn>

THE QUESTION OF ELECTIONS TO THE NATIONAL ASSEMBLY OF WESTERN ARMENIA

Western Armenian State Television once again presents the candidates for parliament and asks its observers and the potential electorate to pay more attention to our candidates, their biographies and the activities they carry out for strengthening the state of Armenia.

Until the end of the campaign, November 15, 2023, our television will present you every day with brief data on the candidates for deputy. You can find more details on our website page.

1. Vrej Aprahamian – The Dean – Co-Chairman of the Council of Freedom Fighters of Western Armenia
2. Jean Ghazarossian- Co-president of the Council of Freedom Fighters of Western Armenia
3. Armenag Aprahamian- President of Western Armenia
4. Lydia Margosian – Minister of Foreign Affairs of Western Armenia
5. Nelly Harutyunyan- President of the National Assembly of Western Armenia
6. Seda Melikyan – Prime Minister of Western Armenia

<https://president-western-armenia.eu/support-your-candidate-for-the-parliament-of-western-armenia>

ON THE QUESTION OF THE ARMENIANS OF WESTERN ARMENIA

The anti-Armenian policies led by Sultan Abdul Hamid II in the Ottoman Empire reached their peak in the 1890s, when hundreds of thousands of Armenians were massacred, forcibly converted to the religion and deported. These unprecedented cases could not escape the attention of contemporaries.

The persecution of Armenians had a global response, many progressives condemned the regime of Abdul Hamid II, numerous articles of condemnation, caricatures, pamphlets describing Turkish atrocities were published in the European press. In the Ottoman Empire, an unprecedented beneficial activity was launched, the aim of which was to alleviate the consequences of the catastrophe of Abdul Hamid II.

Naturally, the fate of the Armenian people could not be discussed and covered in the Armenian press of that period. The Western Armenian and Eastern Armenian press devoted much space to presenting the suffering of the Armenian people, thereby covering and documenting the Hamidian horrors.

As the beginning of these massacres, the events of 1894 which took place in Sassoun are important. 1894 coverage of self-defense and the massacre in Sassoun. For this purpose, Western Armenia Television studied the publications of “Mshaki”, “Murchi”, “Nor Dar” and “Ardsagank”. These newspapers were active in the Eastern Armenian reality in the 1890s. All of the above-mentioned periodicals had sections representing the life of Armenians in Western Armenia, on the pages of which there are numerous materials devoted to the issue of Western Armenia, as well as the Hamidian massacres.

Particularly noteworthy are the perceptions of Armenian newspapers in Eastern Armenia regarding a number of important issues related to the Hamidian massacres.

The Sassoun massacre was already a reality, which is why, under pressure from the international community and after long negotiations at the suggestion of Great Britain, it was finally decided to create a commission of inquiry to study the events of Sassoun.

The commission consisted of diplomats from Britain, France and Russia and three Turkish representatives appointed by the Turkish government to disrupt the commission's activities. In the periodicals studied in this article, the activities of the Investigative Committee are covered mainly on the basis of publications in the Western and Russian press, which is probably due to the lack of own information.

It is clear from these reports that the Turkish government constantly obstructed the activities of the commission. In order to hinder the work of the commission of inquiry and eliminate traces of the Sassoun massacre, the Turkish government first suppressed official documents relating to the massacre.

The telegram from Zeki Pasha, the leader of the Sassoun massacres, which reported that 1720 people were killed in Sassoun last time, was also canceled by the higher order.

The Turkish government also banned foreign correspondents from entering Western Armenia, not only journalists from neutral newspapers, but also journalists defending the interests of the Ottoman Empire. There was a reason, Turkish authorities were confident that foreign journalists would not intentionally misrepresent what they saw and heard.

The newspaper “Le Marteau” in 1895, in number 1 also states: “It is with heavy hearts that we express that our warm and persistent efforts to obtain the right to enter Armenia for our special journalist in order to investigate impartially on the events of Sassoun have been in vain.” As an article sent by its own journalist about the activities of the commission, only the issue of the year 1895 of the newspaper “La Response” stands out, the material published in the issue of March 12, which the journalist sent from Mouch to the editorial office on February 23. The author of the article describes in detail the situation in Mouch and Sassoun before and after the arrival of the commission of inquiry.

The Sassoun massacres were covered in the pages of the newspaper “Ardzagank” through articles sent by the newspaper’s journalist, Karin.

The article sent by the correspondent of the newspaper published on September 9 in “Ardzagank” on August 25 gives brief information on the causes of the uprising and the siege of Sassoun. “The taxes to be paid to the government by the population of Sassoun have long been free. It is for this reason that a group led by Kocharian Kurds familiar with the local conditions, the roads and the canyons, sent 300 people and soldiers armed.

The Armenian population of Sassoun, knowing this phenomenon as an opening towards an internal bad intention, tried to expel these uninvited and corrupting personalities from their free land and from their land...”.

The newspaper “Nor Dar” covered the Sassoun massacres a little later and less. For the first time, the events in Sassoun are mentioned in the September 14 issue of “Nor Dar” on the basis of information reported by a young man who left Sassoun. And the article published in the November 1 issue of Nor Dar (the journalist sent the material to K. Pols on October 22), although not detailed, describes the situation in Sassoun and the reasons for the uprising .

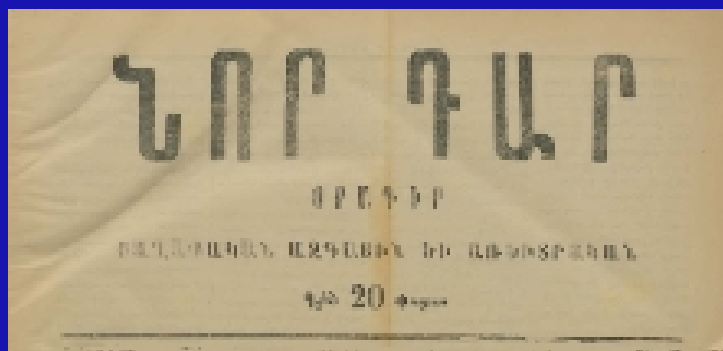
“Strong measures were planned against the Sassoun rebels, that is, absolute war against a subject and turbulent people who dared to express their discontent against the rulers with weapons.” In general, Eastern Armenian periodicals give objective assessments of the causes of the Sassoun incidents. First of all, the newspaper “Le Marteau”, and a little later, other newspapers also discuss and present the true reasons for the events taking place in Sassoun, combining with it the disclosure of the main goals of the actions of the Ottoman government in the subject under discussion.

During the events taking place in Sassoun, the perception and presentation of great power politics in the Eastern Armenian press is of great interest. It should be noted that among the great powers, the position of Great Britain is especially discussed and presented. This is even evidenced by the exaggerated observation of the editor-in-chief of the newspaper “Le Marteau”, Araskhanyan, that. “... The problem of the Armenians of Western Armenia has become, for months, an English problem.” The observations of the newspaper “Le Marteau” on British politics do not always represent objective reality.

Thus, the editor-in-chief sees only one actor in resolving the problem of the Armenians of Western Armenia: Great Britain. “We saw that the question of the Sassoun massacre raised the Turkish-Armenian question in general, especially in England. Therefore, in England they did not intend to consider the Armenian problem as settled by completing the task consisting to form a commission of inquiry.

The problem of introducing reforms in Turkish Armenia came to the fore...”.

In the newspaper “Le Nouveau Siècle” there are also a number of publications which refer to the policies of Great Britain, and the question of Armenians in Western Armenia is considered in the context of the politics of both parties British: the Conservatives and the Liberals. The newspaper has rather positive expectations regarding Great Britain.

The newspaper also refers to French politics. However, the newspaper “le Nouveau Siècle” lacks the same enthusiasm for France’s position. Furthermore, speaking of France’s interest in the question of the Armenians of Western Armenia, it is mentioned: “What state advantages would an autonomous Armenia and reformed Armenian states bring to France? In what position, to which direction they would contribute – none.”

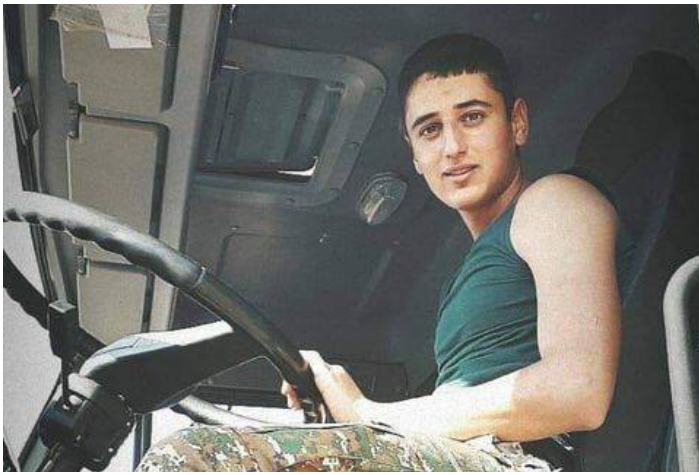
Considering the counterbalance to England as the main motive of French policy, the famous Sapah-Gyulyan of the Hinchak party writes in his column that “...currently, France’s position on the Armenian question is to take the Russian direction, as far as possible not to antagonize Turkey”, and to oppose England if necessary.

For more information .
<http://surl.li/mrotf>
<http://surl.li/mrotm>
<http://surl.li/mrotp>
<http://surl.li/mrotv>

CHILDREN OF WESTERN ARMENIA

SASUN MOVSISYAN

Sasun Movsisyan was born on October 31, 2001 in the village of Aknalich, Armavir region. He enlisted in the army on January 20, 2020, first in Hadrut, then in Zinavan. He served as a driver in his military units.

From the start of the war, he was on the front line fulfilling his professional duties. From the first day, September 27, with his comrades, aboard three vehicles, near Jrakan, in the neutral zone, they carried out mine-laying work. During the operation, the drone struck one of the vehicles, killing three people. Sassoun, after all this, puts the other two vehicles in a protected place and returns with great difficulty to his positions with his friends. After all this, the command promises to give him the "Combat Cross, 1st degree" award.

The same day, in the evening, Sassoun's father, Sevak Movsisyan, arrived on the front line. The father finds his son suffering from pneumonia, with a high fever and decides to take him to the hospital at night, if possible. Sassoun was upset, he said to his father: "I'm up, am I going to give myself the right to go to the hospital?"

Then for 8 days together, father and son participated in persistent combat operations. On the morning of October 4, the commanders, noticing the imminent danger, called Sassoun's father to a separate fortification structure to inform him of the danger. At that precise moment, the trench was hit with a "Lora" missile, Sassoun and three of his comrades-in-arms were killed.

RAFIK HARUTYUNYAN

Rafik Harutyunyan, 33, was killed during the Azerbaijani attack on Artsakh on September 19, 2023, in the Martakert region.

Rafik participated in the 4-day (2016) and 44-day (2020) Artsakh war and was in the hotspots of the fighting. From 2022, he joins the Artsakh Special Forces Department as an experienced military officer. The Harutyunyan family is from the village of Sarushen, Askeran region, after marriage, Rafik and his wife lived in the town of Askeran, they have two children. On September 19, 2023, the Azerbaijani armed forces attacked Artsakh, Rafik Harutyunyan fought his last battle. On that day, he was in combat position 718 located in the Martakert region, in front of the Kashen mine, in the direction of the Azerbaijani-controlled village of Nor Karmiravan.

On the 7th day of the 10 days of service, September 19 at 1 p.m., the attack began, 6 of the 9 people occupying the position were killed during the hour-long battle. At the start of the fighting, two of them left their position towards the Kashen mine to call for help. During the battle, which lasted about an hour, the Armenian side managed to inflict losses on the enemy, but the Azerbaijani side, which was on favorable heights, managed to capture the position after an hour. The captain of the combat position, during the fighting, was able to go wounded to the base of Russian peacekeepers located in the Kashen mine.

The body of Rafik Harutyunyan was transferred to Akna on September 23, along with the remains of 11 people who died in different positions. His body was burned beyond recognition. Rafik Harutyunyan's wife and children have now settled in the village of Marmarashen, Ararat region, and are temporarily living in the house of Rafik's friend. Rafik Harutyunyan's body was identified on October 13. Relatives buried Rafik on October 15 at the "Yerablur" military pantheon.

SHAVARSH MURADYAN

Shavarsh Muradyan, 24, went to the front on September 27 to join his brother, a conscript, but was unable to reach him. He was taken in another direction, where he was killed 2 days later during the fighting.

Shavarsh's father, Martun Muradyan, participated in the First Artsakh War. Shavarsh liked to say that he had inherited his father's patriotism. Shavarsh studied at school N 7 in Kapan. In the 11th grade, after winning the "FLEX" competition, he went to study in the United States, after returning he was admitted to the American University of Armenia and works in one of the banks. Today, a scholarship named in Shavarsh's name has been opened at American University, as Shavarsh has always fought to ensure that top students do not have tuition problems.

After participating in the four-day war in April 2016, at the end of the service, Shavarsh returned with three medals: "Marshal Baghramyan", "Aghbyur Serob" and a commemorative medal of the Ministry of Defense of the RA.

On the first day of the war, September 27, Shavarsh went to the front with the death squad "Artsiv-30", but he was taken not to Hadrut, where his brother served, but to Martakert, because he had already participated in operations during the April War.

Shavarsh Muradyan died on September 29, at the age of 24. At the end of the hour-and-a-half-long battle he fought with a group of 8 soldiers, Shavarsh was killed and the other seven were injured.

MKHITAR GALEYAN

Mkhitar Galeyan was born on August 17, 2000. In 2006, he attended primary school No. 132 named after Hovhannes Isakov. He finished the 9th grade and entered high school No. 149. At the same time, he studied at the Russian-Armenian Slavic University.

In 2018, he was admitted to the "Political Sciences" department of the same university, where he studied for 4 months. He was drafted on January 17, 2019.

He served in the military unit in the city of Hadrut in Artsakh. Since childhood, he loved independence. He was a leader by nature, friendly, cheerful, hot-blooded, determined, the proof of which is that he set himself the goal of getting into the university for free and he did it.

He never complained during his service, everything was fine with him, he was always like that even during the war. He was also brave on the battlefield. After the death of his commander, Albert Khachatryan, he led the battle himself, took all the difficulties upon himself. Today, alongside the name of each heroized soldier, we also hear stories about their heroism.

During heavy fighting, when they hear the order to retreat, Mkhitar and Hayk return to save their wounded friend, and with their own bodies, at the cost of their own lives, protect and save their friend.

For more information.
<http://surl.li/mrpmi>
<http://surl.li/mrpmo>
<http://surl.li/mrpmv>
<http://surl.li/mrpnc>

HISTORY ARMENIAN IDENTITY

4515 years ago, Hayk defeated Bel. Any other nation would be proud of this fact, but today we do not talk about it, and many call it all a good fairy tale. It is difficult to say why, but even after the restoration of our independence, we do not study, we do not carry out serious scientific work on the stories written by foreigners, which have often been manipulated and revised.

We continue to accept the so-called “truth” written by foreigners about our nation, about the history of our country.

Only the example of the Hyksos is enough to understand to what extent foreigners have manipulated our own history. It is so clear and obvious that the Hyksos are Armenians, that the word Hyksos comes from the word Haikos, in other words from the word Hayek, but they want to convince us that in the 17th century BC. B.C., Egypt was conquered and ruled for about three hundred years not by the Armenians, but by an unknown people called the Hyksos.

“The Hyksos (sometimes Hyuksos) are a tribe from Proto-Asia living in the 17th century BC. They conquered interior Egypt. They founded dynasties in the 15th and 16th centuries BC.”

They talk about Asia Minor, vaguely, as if it were an incomprehensible region, but it is about the Armenian Highlands, Mesopotamia, in other words, Armenia. Foreigners are silent for understandable reasons, and we are silent for incomprehensible reasons, and whoever dares to say that everything is very simple and that the Hyksos are Armenians, scientific circles immediately laugh at them and call them amateurs, this is what happened to Artak Bznu.

One group of scholars claims that the Egyptian name “Hyksos”, which originally meant “foreign kings” (“ruling shepherds”, also “shepherds”), was later given to the entire group of these tribes. In fact, it was just the usual deception. And without shame, this group of scientists claims that the true name of the nation that ruled Egypt for around three hundred years is not known.

And the Armenians, or if you really want, the ancient Armenians, after conquering Egypt, call the capital Avaris. Write down the name of the city. Avar, strategist. And after all this, scientists persist and invent various fairy tales.

The history of the Hyksos is very similar to the history of the Urartians. Even so, the so-called scientists convince us that the Urartians appeared from somewhere, ruled for a while and disappeared without a trace, just like the Byzantines.

For more information.
<http://surl.li/mrqbh>

Regarding the origin of Armenians and the Armenian language, many views and hypotheses have been put forward so far, based on facts from various sciences, from mythology to linguistics.

Many studies can also be considered multifaceted, as the issues mentioned are discussed by combining data from multiple disciplines. The fact that Armenian is by nature an Indo-European language and that the speakers of this language belonged to Indo-European tribes has long been proven by linguistics and other related sciences, and here there is no disagreement.

At the same time, since the beginning of Indo-European linguistics, the problem of the homeland of Indo-Europeans or the initial common Indo-European linguistic area has been disputed by various researchers, which is of great importance in revealing the circumstances of the origin and formation not only of Indo-European and Proto-Indo-European languages, but also of individual tribal languages and their speakers.

It should also be noted that the hypothesis of the minor Asian origin of Indo-Europeans is today considered more probable, which, in our opinion, is sufficiently supported, and even supporters of the traditional point of view attributing the European origin to Indo-Europeans no longer denies this assertion. Disagreements center primarily on the question of which part of Asia Minor Indo-European tribes first inhabited. It should also be noted that today the view that they occupied the territories covering western Asia Minor or the Armenian plateau is considered more acceptable among us, which is certainly not accepted by many many foreign scientists.

At the beginning of the 20th century, after the founding of so-called "Nostratic linguistics", the idea was put forward that the Indo-Europeans, previously widespread in the southern territories of Asia Minor, formed a unit of other non-Europeans.

Indo-European speakers, particularly the Semitic, Caucasian, and Uralic languages, then split off and moved north.

For more information.
<http://surl.li/mrqcl>

THERE ARE ARMENIAN GENETIC ELEMENTS IN OTHER NATIONS

The genetic elements of the Armenians of Western Armenia are present in other nations due to assimilation and the fact that other nations have passed through this region. Our region was in transit and when they moved from the Middle East to the north, towards Europe, they crossed our territory and from there they also carried the characteristics of Armenians, more precisely of Armenians of Western Armenia.

The peoples of today who live in Europe, in the northern zone of Asia, most likely crossed the territory of Western Armenia and it is logical that they have characteristics close to the genetic composition of the peoples of Middle East and Caucasus. There were Armenian elements in the genetic heritage of those who lived on the territory of modern Italy 3,000-4,000 years ago.

Which means that they left Western Armenia. In general, Armenians in Western Armenia share genetic commonalities with a number of other peoples, including Jews, Druze (Arabs descended from a unique branch of the Ismaili sect of Shia Islam), and Christians. Lebanese. According to nature.com studies, we find that Armenians form distinct groups, limited to European, Middle Eastern and Caucasian peoples. More precisely, among Europeans, Armenians are closer to the Spanish, Italians, Romanians, in the Middle East to the Lebanese, Jews, Druze and Cypriots, and in the Caucasus to the Georgians and Abkhazians.

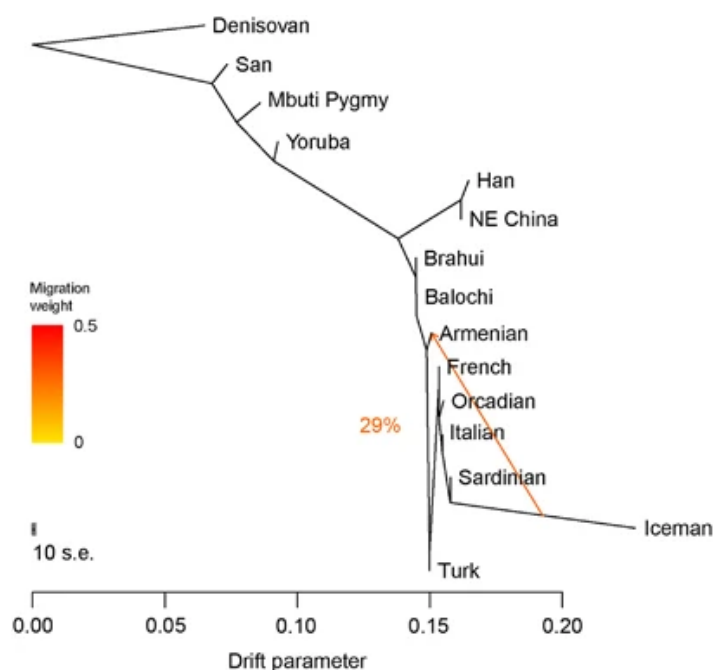
Study of the People Of Ar site clearly shows that modern Armenians are a mixture of indigenous Bronze Age peoples who have maintained their homogeneity for over 3,000 years and are closely related to Neolithic Europeans. The historic homeland of the Armenians is located north of the Bareber Mahik (Fertile Crescent), a region essential to the evolution of modern man.

Genetic and archaeological evidence suggests that farmers spread from this region during the Neolithic colonization of Europe and mixed with pre-existing agricultural and hunting populations. It is worth noting that the geography of Armenia may have played an important role in the spread of Indo-European languages.

According to research from the "People Of Ar" website, the Armenian people are descended from several local Bronze Age tribes. An international team of scientists (Great Britain, Spain, Italy and Lebanon), led by Mark Heber, analyzed Armenian genes and compared them with those of 78 other peoples. As a result, they came to the conclusion that the roots of modern Armenians date back to 3000-2000 BC. BC of the mixture of different indigenous groups. This period coincides with the Bronze Age.

Genetic isolation makes Armenians unique in the region, the article says.

As a result of the study of ancient DNA samples, experts note that 29 percent of Armenian roots could come from Europeans of the Neolithic period.

For More information.
<http://surl.li/mrqmn>

CULTURE

VANDALISM CONTINUES IN THE OCCUPIED TERRITORIES OF ARTSAKH: SHUSHI MUSEUM OF FINE ARTS

During his visit to Shushi, the head of Baku, Ilham Aliyev, took part in the opening of a photo exhibition dedicated to Heydar Aliyev, organized in the former Museum of Fine Arts in Shushi.

The video clearly shows that the sculptures placed at the entrance to the museum are no longer there, and neither are the works that were displayed in the museum rooms. The condition and location of all the works that made up the collection of the Shushi Fine Arts Museum remain unknown. The sculpture park of modern artists in the courtyard of the Shushi Museum of Fine Arts has been completely removed, and the fate of the works also remains unknown.

All this had already been mentioned on August 15, 2021, thanks to satellite photos published by Caucasus Heritage Watch, by the “Monitoring the Cultural Heritage of Artsakh” project team. Artistic destruction remains another manifestation of Azerbaijani vandalism, also Baku grossly violates a number of provisions of international conventions and declarations.

According to Article 4 of the 1954 Hague Convention for the Protection of Cultural Property in Times of Armed Conflict, any act of vandalism, theft, robbery, misappropriation, hostilities and reprisals against cultural heritage is prohibited.

According to the first Hague Protocol of 1954, it is prohibited to destroy cultural or spiritual values in occupied territories.

The Second Hague Protocol of 1999 reaffirms this requirement and qualifies such an act as an international crime under Article 15. Actions aimed at destroying cultural values are also prohibited by four international conventions and protocols on the protection of victims of war, the laws and customs of the Geneva War of August 12, 1949, as well as the relevant UN resolutions and human rights treaties.

For more information. <http://surl.li/mrqzu>

ARTSAKH KHACHKARS ARE ENDANGERED

The Azerbaijani army continues to vandalize the chapel built by members of the “Union of Veterans of the Arvakh War” organization in the village of Mataghis in Artsakh, occupied by Baku, as well as the surrounding crosses.

The shrine is named after Saint Gregory the Illuminator, it was supposed to serve both faithful soldiers and locals. Khachkars bearing the names of boys who died during the April 2016 war were placed around the chapel. The opening and consecration ceremony of the new chapel took place in December 2017.

In the video shared by the Ararat Telegram channel: it is clearly seen how the soldier carrying the Azerbaijani flag on his back first hits the Armenian khachkars with heavy stones, and then throws them to the ground with his foot. And this is the case when “The art of Armenian khachkars. The symbolism and know-how of stone crosses have been included since 2010 on the “List of Intangible Cultural Heritage” adopted by UNESCO in 2003.

According to the principles of the Second Protocol adopted in 1999, additional to the 1954 Hague Convention for the Protection of Cultural Property in the Event of Armed Conflict, the entire Khachkar culture benefits from reinforced protection and any damage to it is caused will be considered in accordance with Article 15(a) of the Protocol to constitute a “serious violation” which can be prosecuted in international courts as a war crime.

This is confirmed by Article 10 of the aforementioned protocol on “Enhanced Protection of Cultural Values”, according to which cultural heritage of the greatest importance for humanity should be under enhanced protection, and UNESCO, in fact, since 2010, considers the entire Khachkar culture belongs to humanity. Outstanding overall value for According to Article 12 of the Protocol, in the occupied territories, the State Party to the Protocol, Azerbaijan, must guarantee the inviolability of cultural values under enhanced protection, refraining from making these values I subject to attacks or reprisals.

On this occasion, it is necessary to remember that the damage caused to the cultural values of each nation constitutes a blow to the cultural heritage of all humanity, because each nation has its own contribution to global cultural diversity.

For more information. <http://surl.li/mrrhm>

DEAR COMPATRIOTS, WESTERN ARMENIA TELEVISION DOES NOT ENGAGE IN SELF-PROMOTION. THE LEADERSHIP OF WESTERN ARMENIA, REMAINING TRUE TO ITS IDEA AND PRINCIPLES, CONTINUES THROUGH TELEVISION AND OTHER MEDIA PLATFORMS TO PRESENT EVENTS RELATED TO THE HISTORY, PRESENT AND FUTURE OF OUR COUNTRY IN A NEW WAY, INFORMS ABOUT POLITICAL AND SOCIAL EVENTS OF THE GOVERNMENT, AND ALSO PROVIDES AN OPPORTUNITY TO COMMUNICATE CLOSER WITH EACH OTHER. WITH THE HELP OF OUR TELEVISION, YOU CAN ESTABLISH DIRECT COMMUNICATION WITH THE GOVERNMENT, MEMBERS OF THE NATIONAL ASSEMBLY, RAISE ALL THE ISSUES THAT CONCERN YOU THAT ARE DIRECTLY RELATED TO WESTERN ARMENIA AND ITS CITIZENS, AND ALSO MAKE VARIOUS PROPOSALS. BESIDES BEING A TV VIEWER, YOU ALSO HAVE THE OPPORTUNITY TO BECOME A CITIZEN OF WESTERN ARMENIA BY FOLLOWING THE APPROPRIATE PROCEDURE.

LET US REMIND YOU THAT WESTERN ARMENIA TV DOES NOT ENGAGE IN SELF-PROMOTION, BUT STRIVES TO EXPAND CONNECTIONS WITH YOUR HELP. YOUR SUPPORT IS OUR COMMON VICTORY. TOGETHER – WE ARE FORCE!

BANQUE DU BÉNÉFICIAIRE : 18206

SWIFT : AGRIFRPP882

IBAN : FR76 1820 6001 6060 2410 5442 422

BÉNÉFICIAIRE : ASSEMBLÉE DES ARMÉNIENS (AAAO)

**WESTERN
ARMENIA**

The weekly journal is compiled under the auspices of the State Television of Western Armenia.
All copyrights are reserved.

<https://westernarmeniatv.com/>
info@western-armenia.eu